

Knjižnica Šentjur
Šentjurske
NO

Šentjur

do 0

ŠENTJURSKE novice
1998

352 (497.4 Šentjur)

0052305,10

COBISS o

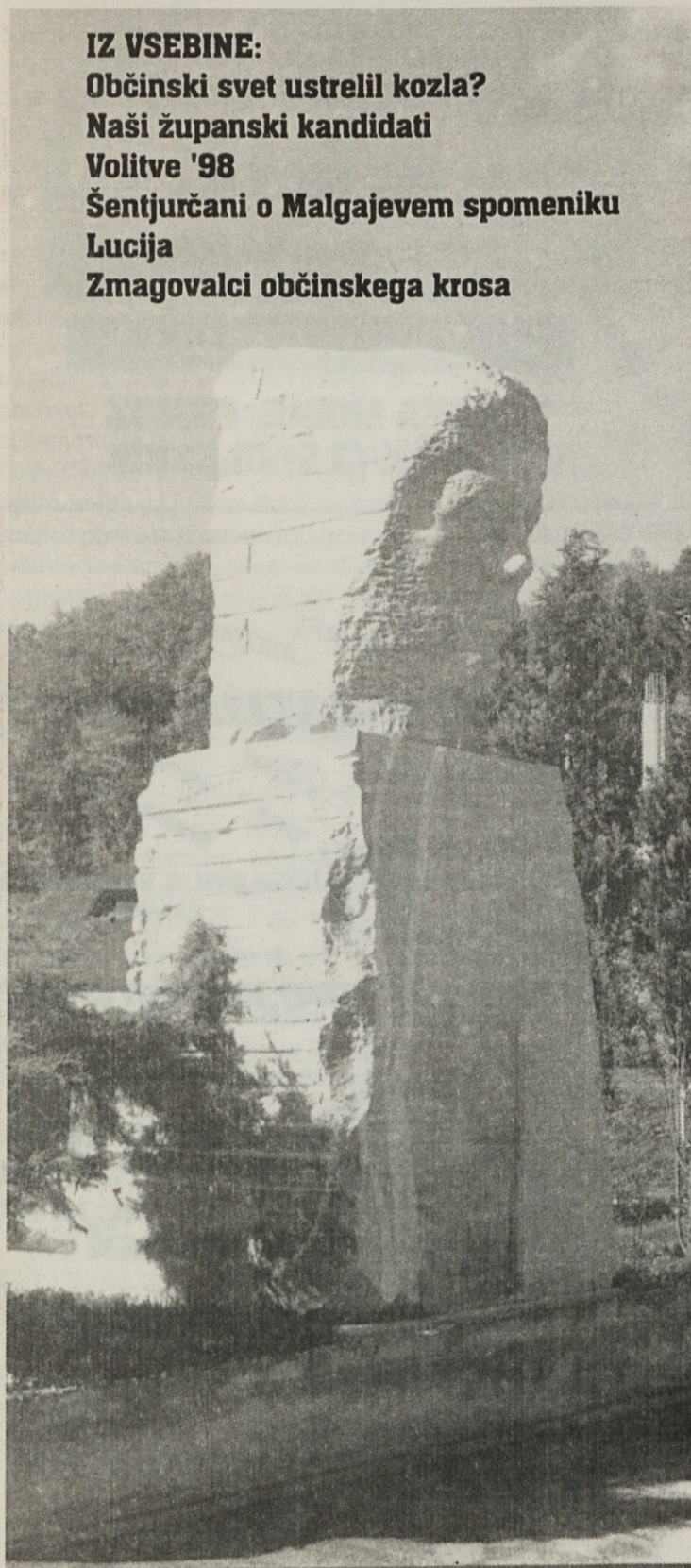
ISS e

27. oktober 1998

letnik: V

št.: 10

cena: 150 SIT

IZ VSEBINE:**Občinski svet ustrelil kozla?****Naši županski kandidati****Volitve '98****Šentjurčani o Malgajevem spomeniku****Lucija****Zmagovalci občinskega krosa**

poština plačana pri pošti Šentjur

SZ ATRIJ z.o.o.

LAVA 7

3000 CELJE

tel.: 063-453-120

fax: 063-453-125

<http://www.sz-atrij.si>

posredovanje v prometu z nepremičninami

odkupi stanovanj

upravljanje s stanovanji

več na naših spletnih straneh; www.sz-atrij.si

ZADRUŽNA ENOTA RIFNIK, Ulica Miloša Zidanška 11

Šentjur pri Celju, tel.: 063-743-366, fax: 063-743-120

PRODAMO GARAŽO

V ŠENTJURJU PRI CELJU, ULICA MILOŠA ZIDANŠKA

TEL.: 063453-120, GSM 041-725-090

Vaša pot gre lahko samo še navzgor. Tudi navzdol požimi ne boste imeli težav, če boste poskrbeli za pravočasno zamenjavo letnih avtoplaščev

V VULKANIZERSKO - MEHANIČNI DALAVNICI

POD PRIJAZNO STREHO**NA BENCINSKEM SERVISU
OMV ISTRABENZ ŠENTJUR**

Nudimo avtoplašče znanih proizvajalcev:

SAVA HANKOOK MICHELIN

DUNLOP STOMIL MATADOR

GOODYEAR

in obnovljene avtoplašče:

BANDAG GAMIX

Ugodne cene, plačilni pogoji, brezplačna
montaža in dodatna ugodnost:**VAŠE GUME BREZPLAČNO SHRANIMO DO
DRUGE SEZONE!**Vabimo vas, da nas obiščete vsak delovni dan od 7. do
21. ure, ter v soboto in nedeljo od 7. do 12. ure.

C&C d.o.o.

Gostišče**BOHORČ**

Šentjur

TEL.: 743-095

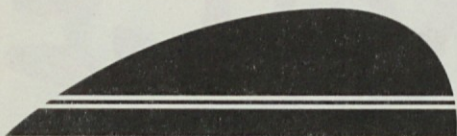
Se priporočamo!

Gostišče**JANEZ**

na Ponikvi

tel.: 792-897

Vabljeni!

PREVOZI - TRGOVINA

OSEB IN TOVORA NA DEBELO IN DROBNO

PETER JERŠIČ, UL. LEONA DOBROTIŃSKA
(NASPROTI KLAVNICE), ŠENTJUR

NUDIM VAM:

VSE VRSTE OPEK
SCHIEDEL DIMNIKE,
CEMENT, APNO, MIVKO,

RAZLIČNE VRSTE BETONSKIH PLOŠČ IN
TLAKOVCEV, NOSILCE, POLNILA,
BARVE JUPOL TER BELTON IN BELTOP,
DEMIT FASADE, STIROPOR, KOMBI PLOŠČE

izolacije NOVOTERM IN TERVOL...

POSEBNE UGODNOSTI:

**MOŽNA DOSTAVA NA DOM TER
RAZKLADANJE Z AVTODVIGALOM**

PONUDBA MESECA:

- * OPEKA MODUL ORMOŽ
- * TLAKOVCI PODLESNIK

izredno nizke cene

063/740-084, MOBITEL: 0609 624-091

DELOVNI ČAS: VSAK DAN: 7.00 - 18.00, OB SOBOTAH: 7.00 - 13.00

TRGOVINA
Rosana

Zidar Metka, s.p.

Ljubljanska 1, Šentjur,
telefon: (063) 743-472

Trgovina ROSANA Vas vabi
v svojo prodajalno v
ŠENTJURJU, Ljubljanska
cesta 1, nasproti Alposa

**VELIKA IZBIRA BUND IN JAKEN
- ZA OTROKE IN ODRASLE
- KVALITETNO IN POCENI
ZA HLADNE JESENSKE DNI PA SMO PRIPRAVILI:**

- otroške trenerke	od 1.600,00 SIT
- moške in ženske kavbojke	od 3.700,00 SIT
- moške in ženske termo pulovre	od 2.400,00 SIT
- otroške termo pulovre	od 2.800,00 SIT

TER ŠE VEDNO:

- spodnje perilo - NAJUGODNEJŠE CENE
- pižame brisače, igrače
- in še - in še

delovni čas:

delavnik od 8" do 18"
sobota od 8" do 12"

**obiščite nas in se prepričajte sami -
v trgovini ROSANA se marsikaj dobi**

AKCIJA! AKCIJA! AKCIJA! AKCIJA! AKCIJA! AKCIJA!

VULKANIZACIJA MULEJ

ZIMSKE GUME:

DUNLOP

FULDA

SAVA

BARUM

SEMPERIT

že od 5.500,00 SIT dalje

MONTAŽA PRI NAS KUPljenIH GUM JE BREZPLAČNA!

Delovni čas:
vsak delovnik od 8.00h do 20.00h
sobota: 8.00h do 14.00h

VULKANIZACIJA MULEJ

DEJAN MULEJ s.p.

UL. TONČKE ČEČEVE 17, ŠENTJUR

TELEFON: 063/741-007, NMT 0609 630 652

VOLAVŠEK s.p.

STORITVE IN TRGOVINA

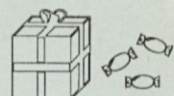
ul. D. KVEDRA 26, ŠENTJUR

TEL.: 743-184

DARILNI BUTIK

Nudimo vam:

- * darila za različne priložnosti, katera tudi aranžiramo
- * 50 različnih vrst bonbonov, bonboniere
- * igrače, pijače
- * kristalne in keramične izdelke

Naš Franjo Malgaj

Deževni dopoldan me je našel ob mogočni granitni skali pred občino, iz katere z izvotlenimi očmi strmi mladeniški obraz pred spomenikom borca za severno mejo, našega rojaka Malgaja. Da gleda proti Koroški, so rekli; zlobni jeziki pa, da namesto župana Malovrha, ki sedi v parlamentu v Ljubljani, nadzira občinsko uradništvo. Daleč, daleč najmogočnejši spomenik na Šentjurskem in širši okolici je kot naročen za mojo "prevratniško" dušo, ki se tako rada spotika ob brezprizivnih avtoritetah. Pred štirimi desetletji sem se spotaknil ob Titovi karizmi in zato mladostno leto, v katerem je Malgaj tragično končal svojo življensko pot, preživel v zeniškem zaporu. Po neumnosti. Ko sem zadnjič po svoje razmišljal o svetniku Slomšku, sem dobro vedel, da jo bom dobil po prstih - gospod župnik Herman me je okrcal odkrito in korektno, drugi so to storili pritlehno - pa nisem mogel biti tiho. To je tisto. Le kdo me bo vzel v precep zaradi Malgaja?

Kdo in kaj je bil pravzaprav Franjo Malgaj? Verjetno je bil simpatičen in zanimiv mladenič: zbiratelj ljudskih pesmi, jugoslovansko usmerjen preporodovec, nato heroj avstrijske vojske, pa reševalec Mežiške doline pred boljševistično drhaljo, zaščitnik socialno ogroženih in nazadnje razmeroma uspešen borec za severno mejo, ki je v nesrečnem spletu okoliščin tragično končal svojo vihravo mladost. Kiar Meško ima prav: bil je neizdelana osebnost. Čeprav svoje zgodovinskosti

ni ustvarjal v Šentjurju in ga na nas veže le rojstvo, je seveda prav, da smo ponosni nanj. In prav je tudi, da mu gradimo spomenike: po njem smo imenovali našo centralno šolo, mu pred njo postavili opazen spomenik, in zdaj še to monumentalno zadevo na Mestnem trgu. Težko je reči, da Malgaj ne zasluži takšne mere naše pozornosti, kajti cene mladega življenja, ki je izgorelo na oltarju ideje, ne odtehta še tako velik spomenik. Sprašujem se le, ali z njegovim, za moje pojme pretiranim glorificiranjem, ne delamo krivice mnogim zaslužnim Šentjurčanom, ki so neopravičeno utonili v pozabo. Ne morem se znebiti neprijetnega občutka, da je več kot dvajsettonska skulptura na Mestnem trgu enostavno predimenzionirana, da je odraz bolj naše duhovne pritlikavosti kot Malgajeve veličine. Pa še cela vrsta vzporednih vprašanj in dvomov se mi poraja: je sedanji čas, to je osem let po ustoličenju slovenske nacionalne države, res že (ali še) tisti čas, ko je treba postavljati spomenike jugoslovanski ideji, za katero je v bistvu Malgaj izgorel? Mar ne gre celo za neke vrste provokacijo? Na drugi strani pa: sta lokacija in izraznost Kiarjeve stvaritve ustrezni? In za konec še docela špekulativna domneva: ali ni župan Malovrh v časovni stiski volilnega leta hote ali nehote takorekoč zlorabil Malgaja za svoje narcisoidne potrebe?

Gotovo je prav, da odgovore na ta vprašanja prepustim človeškemu okusu in znanju, zgodovini in zanamcem. Konec koncev je bil tudi Prešernov spomenik pri Tromostovju, ki je danes v ponos vsem generacijam Slovencev, svoj čas hudo sporen. Morebiti pa bo tudi naš Malgaj na Mestnem trgu sčasoma postal naš simbol in zbirališče naše razmišljujoče ali žurirajoče mladeži? S prerano sodbo se pač ne kaže zameriti zgodovini.

Franc Kovač

Ob dnevu spominov v razmislek

Naslednja številka
Šentjurskih novic izide v
torek, 16. novembra 1998

Šentjurske novice izdaja d.o.o. Šentjurske novice, Šentjur, Seliškarjeva 10. Glavni in odgovorni urednik: Franc Kovač. Lektor: Eva Kovač. Tisk: Diling, Velenje. Po mnenju Urada vlade za informiranje št. 23/723-93 sodi časopis Šentjurske novice med proizvode informativnega značaja in se plačuje zanje 5% prometni davek, ki je vračunan v ceno.

Naslava uredništva: Seliškarjeva 10, Šentjur; D. Kvedra 11, Šentjur. Telefon: 743-561, 741-500. Žiro račun: Šentjurske novice 50770-601-24123.

Iz občinskega sveta

Nadomestilo za uporabo stavbnih zemljišč po novem - spet ustreljen kozel?

Nadaljevanje 30. seje Občinskega sveta se je pričelo z obravnavo zapleta okrog nadomestila za uporabo stavbnih zemljišč. Vodja oddelka za okolje in prostor gospa Ratajeva je sicer podala dokaj pomirjujočo analizo prispelih pritožb na prvi dve tretjini poslanih položnic, pritožilo se je "le" 98 občanov, kar predstavlja le 3%, kar naj bi pomenilo, da stavbna zemljišča niso neobvladljiv problem. Večina od pritožb se tudi nanaša na zamude pri vpisu v kataster (38), na drugem mestu pa je 16 lastnikov nezazidanih stavbnih zemljišč, ki pa naj tudi ne bi bili preveč sporni.

Po njenem mnenju bi bilo dovolj, če bi svetniki nekoliko popravili le 3. člen Odloka (" naredili bolj ohlapnega") in sicer naj bi določili, da so nadomestila za uporabo stavbnih zemljišč oproščeni tudi lastniki stavb in zemljišč, katerim je kmetijska dejavnost pomemben vir preživetja. Kaj je to "pomemben vir preživljanja", pa naj bi za vsak primer posebej povedal Občinski svet.

Kljub tem podatkom pa so svetniki menili, da je potrebno takoj sistemsko ukrepati. Zlasti Maruša (SKD) je bil odločen, da gre pri tej zadevi za grob in nedovoljen poseg v zasebno lastnino. Socialdemokrati pa smo menili, da je v odloku več napak, največja pa je ta, da v njem ni meril za oviranje uporabe stavbnih zemljišč, pa tudi napisan je tako komplicirano, da si občani svojih obveznosti ne znajo izračunati in ga je potrebno temeljito predelati. Nesprejemljivo je, da so "preganjani" lastniki cvetočih vrtov in obdelanih njiv, ki jih sicer nihče ne potrebuje kot stavbna zemljišča. Župan in občinska uprava so trdili, da je odlok čisto v redu, svetniki (Artnak, Maruša, Kovač...) pa, da gre za napako občinske uprave, ki je pred meseci takorekoč izsilila sprejem tega odloka.

Kor rešitev so Artnak, Čokl in Osetova predlagali spremembe omenjenega odloka. Artnak (LDS) je predlagal, da se plačila oprosti zavezanec za nezazidano stavbno zemljišče do prve spremembe zavezanca ali do ponudbe za odkup po tržnih cenah, Čokl (SKD) in Osetova (SLS) pa, da se iz plačil izvzamejo vsa nezazidana stavbna zemljišča. Kljub temu, da so svetniki bili obveščeni, da je predlog v nasprotju z veljavno zakonodajo

in bo sprememba tega odloka seveda moral župan zadržati, so ga z minimalno večino vseeno sprejeli in to kar po skrajšanem postopku. Ali je vzrok, da je občinska uprava pristala na to nesistemsko nezakonitost, le v splošni brezbrzičnosti na občini, ali pa morda že v špekulantskem predvolivnem nabiranju točk, je težko reči. Kot vse kaže, je šlo za izsiljeno začasno odlaganje problema.

Nič več prispevka za minula vlaganja v telefonijo

Kot je znano, so šentjurski telefonski naročniki morali poleg predpisanih Telekomovih sto tisočakov plačevati še približno polovico te vsote občini oziroma krajevnim skupnostim za tako imenovana minula vlaganja. Ker po telefonih ni več pravega povpraševanja, močno konkurenčna pa je postala tudi mobilna telefonija, je bil pričakovani sklep in ukinitev tega prispevka takorekoč nujen in mu nihče ni nasprotoval. Še vedno pa je vprašljivo, kako naj šentjurski občani uveljavijo svoje visoke prispevke za telefonske priključke (nekateri so plačali tudi po 5 000 DEM) v obliki lastniških deležev v Telekomu, kot že več kot leto dni zahteva Artnak. Sklep, da se uveljavijo solastniški deleži, je bil seveda soglasno sprejet, enako kot sklep, da se polovica že vplačanih deležev občanov za minula vlaganja vrne v KS.

Stanovanjski sklad ostane občinski

Že na prejšnji seji OS je župan Malovrh ustavil postopek formiranja Stanovanjskega sklada kot samostojne pravne osebe in imenovanje direktorja Sklada, ker je v Državnem zboru že v postopku sprejemanja zakon, ki bo te zadeve uredil drugače. Županova obrazložitev je zadoščala za hitro spremembo stanovanjskega odloka. Odslej bo funkcije, ki jih je odlok namenjal direktorju Sklada, opravljal župan.

Nekoliko več polemike je bilo ob predlogu Urada župana, da se stavba, v kateri je Varstveno delovni center Šentjur in ima v njej občina še okrog 6 milijonov SIT svojega vložka, prenese v last Ministrstva za delo. V stavbo bi bilo namreč potrebno vložiti še okrog 60 milijonov SIT za ureditev zgornje etaže, občina pa tega denarja nima. Enostavneje bi bilo vso stavbo prepustiti Ministrstvu. Takšni rešitvi se je najodločneje uprl predsednik Upravnega odbora

Stanovanjskega sklada Janez Škoberne, ker je menil, da bi veljalo delež občine obdržati oziroma se pogajati za ugodnejše pogoje, pa tudi sicer naj bi bil za odločanje pristojen UO Stanovanjskega sklada. Ker je v županovi pristojnosti tudi vodenje Stanovanjskega sklada, se je po dolgi prestižni razpravi le izoblikovalo stališče, da o VDC odloči po svoji presoji župan.

Višjih cen v vrtcu ne bo

Predlog vodstva vrtca in tudi pristojne občinske službe, ki jo vodi g. Peperko, da povišajo cene v vrtcu za 13% za jasli in za 8% za starejše skupine, je bil gladko zavrnjen. Župan je sicer zagovarjal predlagano podražitev, ker menda vrtec ustvarja izgubo, toda že matematični izračun Odbora za družbene dejavnosti, ki mu predseduje Čokl (SKD), je pokazal na nekorektnost tega predloga za povišanje. Sporen pa naj bi bil tudi sam postopek sprejemanja višjih cen. Kot je ugotavljal Čokl, mora vodstvo vrtca pričeti postopek zviševanja cen pri svetu staršev. Proti podražitvi so bili kar vsi razpravljalci po vrsti. Zlasti odločni so bili socialdemokrati, ki so zagotavljali, da bodo proti slehernemu povišanju cen v vrtcih, dokler bodo le - te nad povprečjem v državi; če je šentjursko povprečje plač za 10% pod državnim povprečjem, ni razumnega razloga, da bi bil naš vrtec 10% dražji od državnega povprečja. Gre verjetno bolj za krizo vodenja kot za resnični finančni problem. Svetniki so sklenili, naj svet staršev v vrtcu uskladi ceno in programe v skladu z zakonom.

Sokoli bodo plačali !

Kdo bo poravnal škodo, ki jo povzročajo navijači malonogometne ekipe "Sokoli" s svojimi številnimi grafiti, sta se razburila svetnika LDS in Združene liste Artnak in Erjavec. Artnak je predlagal, da občina ukine finančno podporo klubu, v čigar pristojnosti naj bi bili tudi navijači Sokolov - pri tem je verjetno meril na NK Šentjur, saj mali nogomet ni deležen ravno obilne občinske pozornosti, Erjavec pa je zagrozil, da bodo grafitarji dobili račune tudi od KS. Kako bosta gospoda svoje grožnje uresničila, je težko uganiti. Grafiti, ki resnici na ljubo res niso krasni in hudo duhoviti, pa vendarle kažejo na določeno simpatično angažiranost, česar doslej nismo bili vajeni.

F.K.

Tretji mandat za Jurija Malovrha?

(2. nadaljevanje)

Velika odsotnost z delovnih mest, množično ukvarjanje s svojim zasebnim biznisom in pa voluntaristično pojmovanje oblasti kot načina lastnega preživetja v preveliki meri karakterizirajo trenutno občinsko nomenklaturu. Edi Peperko, Marjana Mastnak, Marija Rataj in še kdo, so izrazite "stare strukture" (kar nima zveze z ideologijo komunizma) in čvrsto obvladujejo občinsko sceno na neki ravni, ki se sicer kaže kot strokovna, a je izrazito "stara" in potrebna sprememb.

Degradacija Občinskega sveta

Občinski svet, kot najvišje oblastno telo, je v teh štirih letih svojega mandata zdrsnil pod raven prejšnje Grdini podrejene skupščine in je postal drugorazredni politični subjekt in potrjevalec že drugje sprejetih odločitev. Zanimivo je, da so se občinski svetniki v večji meri dobro zavedli te svoje podrejenosti, toda oblastne in politične karte so bile razdeljene tako spretno, tako pa jih je razdelil Malovrh, da do potrebnih sprememb, kar naj bi bila prednost demokracije, nikoli ni moglo priti. Župan in občinska uprava, kot en pol občinske oblasti, sta imela vedno vnaprej prav, svetniki SKD in SLS pa so tako županu kot upravi zvesto stali ob strani tudi takrat, ko sta le - ti delali neumnosti. Omenim naj le povsem ponesrečena odloka o davku na stavbna zemljišča in odvozu smeti. Veliko nezadovoljstvo občanov, stroški z odvozom kontajnerjev, ob tem pa hoste polne raznih odpadkov, so posledica nedomišljenih odlokov.

Centraliziran proračun - beg v samostojne občine

Občinske finance so ostale na ravni proračunskega diktata, ki mu nihče ni mogel do živenga. In ker je denar generator vsega dogajanja v občini, je le to dogajanje ostalo na "stari" ravni upravljalcev občinskega denarja. Prav centraliziran in nepregleden občinski proračun je kriv, da kar tri KS bežijo v svoje občine. Dejansko v občini takorekoč ni nikogar, ki bi verjel, da je bil občinski denar pošteno in najbolj racionalno porabljen. Celi dve leti nategovanja s skrivanjem plač občinskih uslužbencev je splošnemu nezaupanju le še dalo krila. Z odkritim nasprotovanjem in tudi z nekorektnim oviranjem prizadevanj Ponikve, Planine in Dobja za lastne občine je Malovrh naredil precejšnjo napako, ki ga utegne drago stati.

V 8 letih niti enega stanovanja!

Posledice vprašljivega gospodarjenja z občinskim denarjem pa se čutijo tudi drugje. Tako nas v primerjavi s sosednjimi občinami obvladuje enostransko razvita kultura (pevska in gasilska), nizka stopnja ustvarjalnosti, mrtvilo in popolna odsotnost medijske komunikacije.

Posebna zgodba je stanovanjski denar. V teh osmih letih je bilo odprodano preko 100 stanovanj in pobranih okrog 250 milijonov SIT najemnin, kljub tem velikim denarjem pa občina ni uspela zgraditi niti enega stanovanja. Nekateri domnevajo, da je kar precejšnji del tega denarja ob sodelovanju občinske službe končal v zasebnih žepih.

Brez posluha za medije

Malovrhovo županovanje označuje velika informacijska blokada. Moram priznati, da sem se krepko zmotil, ko sem računal, da bodo pod njegovim županovanjem Šentjurske novice postale tudi občinsko glasilo. Celo Grdina, ki je veljal za avtokrata in diktatorja, je za obveščanje storil več od Malovrha. V začetku se mi je zdelo, da je informacijska blokada posledica županove začetniške nesigurnosti, kasneje pa se je pokazalo, da gre v resnici za njegov način dela. Kot vse kaže, Malovrh nikoli ni hotel igrati z odprtimi kartami. Praktično so bile javne le seje Občinskega sveta, vsi drugi občinski organi (komisije, odbori, kolegij...) pa so delali za zaprtimi vrati. Stiki z javnostjo so bili zreducirani na dve več ali manj formalni tiskovni konferenci, pred jurjevanjem in občinskim praznikom. Tudi težave s kabelsko televizijo lahko mirne duše pripisemo na rovaš župana in občinske uprave in spadajo v okvire šentjurskega medijskega mrtvila. Dejstvo je, da so Šentjurčani bolj obveščeni, kaj se dogaja v Ljubljani, kot o dogodkih doma in v občinski hiši. Če je informacija prvi pogoj za uresničevanje demokracije, potem smo v Šentjurju še v globokem "totalitarizmu".

Je Malovrh res brez grehov?

Kljub mnogim kritikam, ki jih je slišati na Malovrhov račun, je formalno župan vendarle čist in nedolžen, saj za seboj ni pustil takorekoč nobenih dokazljivih sledov malverzacij. Govorice, da mu je Vegrad 14 dni "hvaležno" buldožeriral posetsvo, da je preusmeril 2 milijona SIT državnega denarja od doma upokojencev in prevorske šole za svoj izlet in izlet šentjurskih pevcev po evropskih božjih poteh, ali da je peljal soprogo na dopust v Radence na občinske stroške, so ostale zgolj na ravni govoric. Podeljevanje večjih in manjših anonimnih finančnih podpor posameznikom, društvom, za cerkvene potrebe in podobno, ki jih je tu in tam morda možno razumeti tudi kot kupovanje podpore, pa je več ali manj njegova zakonita pravica. O teh zadevah bi lahko kaj več rekel le Nadzorni odbor, ki ima edini pravico pogledati županu nekoliko bolj natančno pod prste, žal pa v njem ni nikogar, ki bi se bil pripravljen izpostaviti ali celo tvegati županovo zamero. Tako je naša občinska demokracija tudi tu uspešno zaprta v začaranem krogu.

Zasluži Malovrh še tretji mandat?

O zaslužnosti ali nezaslužnosti ne bi več razpravljaj. Možni sta obe oceni. Kljub temu pa je moj odgovor nedvoumen: tretji mandat Jurija Malovrha bi bil "nehigienski". Vsaka oblast je takšne narave, da se sčasoma "usmradi", korumpira in veliko je znamenj, da ta bolezen napada tudi vladavino Jurija Malovrha. En štiriletni mandat je dovolj, da se izpoje sleherni oblastna garnitura. Ni mogoče prezreti, da se je to Malovrhu tudi že zgodilo. Malovrh ima še dve leti poslanskega mandata in bi lahko Šentjurju še veliko koristil s svojimi poznanstvi in zvezami v Ljubljani, kot župan v Šentjurju pa bi samo "bivakiral" oziroma bi v njegovem imenu tu vedril nekoristni podžupan Pungartnik. Oba bi kritično jemala prostor novemu zagonu, ki ga seveda še kako potrebujeta tako občinska uprava kot vsa občina.

F. K.

Svečani seji ob rob

Dvorana je bila skoraj polna, okrašena z zastavami in dvema celima šopkoma, posebej impresivna je bila miza, polna Mozartovih kuglic, za katere se je izkazalo, da so za nagrajence in žal ne za nas, navadne poslušalce. Prav te čokoladne kroglice imam za izgovor, da bo tole poročilo bolj ali manj suhoparno in morda pomanjkljivo, ker so mi odvrčale misli od nadvse resnih stvari, ki so bile tam povedane.

Prva je spregovorila ga. Tatjana Oset, nekaj o borcu za severno mejo Franju Malgaju in o prvemu svetniškem Slovencu Slomšku, pa da so se letos svetniki trudili in kljub vsemu niso izpolnili čisto vsa pričakovanja volivcev in podobno. Mimogrede naj omenim, da se je njena ruta čudovito ujemala z županovo

kravato. Nato nas je pozdravil župan Jurij Malovrh in poudaril, da je ta seja tudi priložnost za oddolžitev slavnim prednikom - Slomšku, nadporočniku Malgaju - in praznik priložnost za pohvale, priznanja. Sledila je reka besed o infrastrukturi, vodooskrbi, cestah, pločnikih, telefoniji, domu upokojencev - kjer smo mimogrede izvedeli, da delo kasni in sicer ne po krivdi občine, o šoli na Prevorju... Pohvalil je pevce, pihalni orkester in opazne likovne in knjižne izdaje. Med njegovim govorom sta Osetova in podpredsednik IS Rudi Mestinišek občasno zapadla v svoje pogovore in to je drugo opravičilo, da spet nisem ujela vsega povedanega. Šport tudi njiju očitno zanima, tako da sem se v tem delu spet lahko posvetila županu, ki pravi, da so bili športniki letos uspešni, prostorski pogoji zadovoljivi, vendar pa jih je finančno nemogoče dohajati, ker so preheterogeni. Ob govoru o gospodarski

nerazvitosti in brezposelnosti je zehal tudi Oto Pungartnik, česar mu niti ni za zameriti, ko pa se je na dolgo in široko govorilo le o pridobivanju finančnih sredstev, o pomanjkanju le teh; skratka o številkah in milijonih na 1001 način. Za rešitev omenjenega problema je župan predlagal združitev vseh intelektualnih potencialov, ob tem pa naletel na nov problem - beg inteligence. Njegov ključ do uspeha je trošenje energije za koristne stvari, s čimer se vsi razumni pač moramo strinjati. Nazadnje je čestital dobitnikom priznanj, ki naj bodo mladim spodbuda in ostalim zahvala. Spodbudni del mi je bil posebej všeč, ker je ideja takšnega gledanja že malce bolj daljnoročno in preventivno razmišljanje, za razliko od govoričenja o tistih milijonih in reševanjih iz kriz z novimi milijoni.

E.K.

Še vedno sporna nadomestila

Lastniki nezazidanih stavbnih zemljišč, ki sta jih občina in davkarija pred dvema mesecema »razveselili« z odločbami tudi z milijonskimi zneski, so te tedne zaman listali po Uradnem listu in iskali odrešujoč sklep Občinskega sveta, to je predlog g. Čokla, da se nadomestilo ne zaračunava za nezazidana stavbna zemljišča. Zaman, kajti odlok očitno ni ugledal luči sveta.

G. podžupan, kaj se je zgodilo s sklepom OS?

»Dve težavi sta se pojavili; jasno je, da sklep OS, ki je dal odvezo plačila nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča lastnikom nezazidanih stavbnih zemljišč, ne more veljati za nazaj in torej sploh ne rešuje našega problema. Druga težava je, da sklep tudi ni v skladu z Zakonom o stavbnih zemljiščih. Zaradi tega smo se odločili, da do naslednje seje OS pripravimo nov predlog odloka, v katerem bomo zadevo zastavili tako, da bomo ločili zemljišča, za katere ima občina utemeljen interes, od tistih, ki so se v odloku znašla takorekoč po pomoti. Sicer pa zadeva sploh ni tako kritična. Gre za okrog 70 pritožb, od katerih se jih je že brez težav veliko rešilo. Moram pa tudi reči, da lastniki spornih zemljišč največkrat odprodaji le - teh sploh ne nasprotujejo.«

Vodja šentjurske davčne izpostave g. Peperko ni hotel dati nobene izjave. Rekel je le, da dacarji samo izterjujejo tisto, kar so jim izračunali na občini, za izjave za javnost pa so pristojni tisti iz Ljubljane.

Marija Rataj, vodja občinskega oddelka za okolje in prostora:

»Zadeva trenutno miruje. Nabrlo se je še dodatno nekaj pritožb in jih je sedaj nekaj preko sto, natančne podatke o prispelih in rešenih pritožbah ima tajnik sklada Ograjenšek. Mislim, da je okrog polovica pritožb že rešena. Išče mo ustrezno pravno rešitev, ki bo zadovoljila vse strani.«

Peter Ograjenšek, tajnik sklada:

»Nisem pristojen za dajanje podatkov.«
To je vse, kar se je dalo izvedeti o spornem pobiranju nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča, ki je hudo razburilo lastnike še nezazidanih stavbnih zemljišč. Sporna nadomestila bo po volitvah očitno reševala nova občinska garnitura.

F.K.

Nova kmetijska trgovina na Ponikvi

Kmetijska zadruga (KZ) Šentjur je v soboto, 26. septembra, v nekdanji sušilnici, danes prenovljeni stavbi v središču Ponikve, odprla kmetijsko trgovino.

Kot je v govoru pred otvoritvijo povedal direktor KZ Pušnik, je nova trgovina namenjena kmetovalcem, vrtničarjem, sadjarjem in vinogradnikom, v njej pa prodajajo tudi vse za velike in male živali.

Po Pušnikovih besedah je prenova Zadruge stala 30 milijonov tolarjev. Obnovili so celotno stavbo, vendar vsi prostori še niso izkoriščeni. Alojz Senica je poudaril pomen takšne trgovine na Ponikvi, v govoru pa je omenil tudi težave, s katerimi se bo moral soočiti slovenski kmet na poti Slovenije v Evropo.

Po otvoritvi je KZ pogostila vse obiskovalce. Poskrbljeno je bilo tudi za kulturni program: zapel je moški oktet, kasneje pa je igral ansambel Mrk.

Propadajoča stara sušilnica je že kar nekaj časa kazila podobo Ponikve. KZ jo je v petdesetih letih odkupila za sušenje hmelja. Po zatonu hmeljarske dejavnosti na tem področju je Zadruga stavbo uporabljala le še za skladišče, v lanskem letu pa so se odločili za prenavo. Prenovljena sušilnica z lepo urejeno okolico in parkiriščem zagotovo izboljša vtis o urejenosti Ponikve.

J.P.

Slovesno na Ponikvi

Verniki iz vse Slovenije so v nedeljo, 27. septembra, v rojstnem kraju Antona Martina Slomška v Slomu pri Ponikvi, praznovali Slomškovo nedeljo. Mašna slovesnost je potekala ob somaševanju slovenskih škofov, med njimi je bil tudi ljubljanski nadškof dr. Franc Rode. Mariborski škof, dr. Franc Kramberger, je pred mašo otvoril prenovljeno rojstno hišo škofa Slomška. Kljub deževnemu vremenu se je na Ponikvi zbralo okrog 5000 romarjev.

Za govorniškimi odrom je nastopil predsednik Mohorjeve družbe Janez Dular in poudaril velike zasluge škofa Slomška kot ustanovitelja Mohorjeve družbe za ohranjanje slovenske knjige in besede. Domači župnik Miha Herman je predstavil postopek obnove Slomškove hiše, se zahvalil vsem, ki so finančno ali drugače podprli projekt, ter izpostavil veličino Slomškove osebnosti, življenja in dela. Šentjurski župan Jurij Malovrh je v govoru med drugim povedal, da je župnik Herman za prizadevnost pri obnovitvenem projektu prejel najvišje občinsko priznanje - plaketo Občine Šentjur. Po otvoritvi je spregovoril mariborski škof dr. Franc Kramberger in izrekel priznanje župniku Hermanu kot vodji obnove. Nadškof dr. Franc Rode je v pridigi orisal Slomškovo življenje in posebej poudaril njegovo samozavest, pogum in neuklonljivost pri borbi za resnico in slovenski jezik.

V uvodnem delu prireditve je Komorni zbor iz Celja prepeval Slomškove pesmi.

J.P.

OŠ Prevorje - vse po načrtih

Kot je povedal vodja občinskega oddelka za družbene in gopodarske dejavnosti g. Peperko, realizacija izgradnje šole sicer za malenkost kasni, a bo že do konca tega meseca v skladu z načrtovanim. Doslej so bila opravljena zemeljska dela v višini preko 30 milijonov SIT in rok za dokončanje 104 milijone vrednega gradbenega projekta, 31. maj 1999, ni ogrožen.

G. Peperko, kako je s finančno konstrukcijo za ta projekt? Ali ni bilo s tem v zvezi nekaj nedorečenih zadev, predvsem zaradi tega, ker naj bi večji del državnega deleža prišel šele iz proračuna za naslednje leto?

»Ne, tu ni več nedorečenih problemov. Delež države bo znašal 64 milijonov SIT, od tega je v letošnjem proračunu 13,6 milijona, občinski proračun pa bo letos prispeval 21 milijonov SIT. Torej imamo letošnja dela pokrita v celoti. Z izvajalcem Vegradom imamo tudi sklenjeno pogodbo o dinamiki del in plačil za naslednja leta. Po aprilu naslednjega leta bo na OŠ Prevorje ostalo le še 32 milijonov občinskega dolga, ki ga bomo po pogodbi z Vegradom poravnali do januarja 2001. leta. Vsi gradbeni in plačilni roki so ustrezno zavarovani tudi z določili o penalnih in obrestnih merah. Dogovorjena obrestna mera je TOM + 7 in velja tako za Vegrad kot za nas, če bi slučajno dinamika plačil prehitela dinamiko gradnje.«

Težave?

»Zaenkrat jih nimamo. Nadzorni organ g. Arčan iz Constructe iz Celja na izvajalca nima nobenih pripomb. Morda bi med težavami omenil le naša prizadevanja, da bi več obrtniških del dobili domači podjetniki.«

F.K.

Izjemen dosežek mladih šentjurskih likovnikov

12. oktobra je bila v Zagrebu otvoritev mednarodne razstave likovnih del pod okriljem UNESCO z naslovom Oceani in morja. Dvanajstčlanska mednarodna žirija je za razstavo izbrala 540 del mladih umetnikov od šestega do osemnajstega leta starosti iz šestnajstih držav celega sveta. Na natečaju je bilo izbranih tudi šest učencev OŠ Franja Malgaja, ki ustvarjajo pod mentorstvom Iva Brodeja. Tjaša Bosio, Nina Vrabec, Mateja Oblak, Nejc Arzenešek, Ines Čepin in Astrid Arlič so osnovnošolci, ki izvrstno promovirajo našo občino in državo Slovenijo. Natečaj sta namreč razpisali kulturni ministrstvi Portugalske in Hrvaške, stvaritve mladih umetnikov pa so bile v času EXPO, letos julija, razstavljene tudi v Lizboni. Trenutno se polovica izbranih del nahaja v Zagrebu, druga polovica pa gostuje v različnih galerijah po Ameriki.

L. H.

Predpogodba za varovana stanovanja podpisana

Po informacijah podžupana Pungartnika je občina že podpisala predpogodbo za varovana stanovanja na podstrešju doma upokojevcv. Ministrstvo za delo je pristalo na predlog občine za dograditev in prevzem 14 tako imenovanih varovanih stanovanj v sklopu doma upokojevcv. Finančne konstrukcije še nimajo, ve se pa, da bo za dokončanje tega projekta potrebnih okrog 50 milijonov SIT, kar g. podžupan ocenjuje za zelo ugodno. Investitor bo Stanovanjski sklad občine, najeli pa bodo tudi kredit pri državnem stanovanjskem skladu. Računajo, da bodo v ta stanovanja vložili svoj denar tudi zainteresirani stanovalci.

Phare - recepti tudi za Kozjansko?

Josip Pinter iz Konjic je koordinator in pobudnik za pripravo projektov za programe Phare za območje Posotelja in Kozjanskega. V skupinah, ki pripravljajo idejne zasnove za projekte, je tudi več Šentjurtčanov. Za področje turizma je to dr. Moser, za malo gospodarstvo Oto Pungartnik, Peter Jeršič se ukvarja s socialo, Marija Ratajeva z okoljem, Kmetijska šola pa naj bi bila celo nekak logistični center za kmetijske analize in načrte. Po besedah Ota Pungartnika iz idejnih zasnov že nastajajo enotni projekti, ki bodo šli v presojo v Phare in če se bodo v tej fundaciji zanje ogreli, bo iz njihovih virov priteknel denar za projekte ter tudi do 50% za izvedbo posameznih projektov. Med sprejetimi idejnimi zasnovami je omenil prostocarinsko cono v Šentjurju, dva predloga iz kmetijstva in enega iz turizma.

Za prostocarinsko cono, v katero naj bi investirala vsa regija, pa tudi podjetja iz tujine, so našli mesto v šentjurski industrijski coni, ki ima najustreznejše prostorske in prometne tokove. Če se bodo za »off shore« navdušili tudi krajanje Šentjurja, je težko reči.

Na področju kmetijstva so se ogreli za dve ekološki zamisli. Po prvi, ki je osredotočena na obrat Vital v Mestinju, naj bi se kmetovalci na Kozjanskem spet obrnili k starim sortam sadnih dreves, bobovkam, mošančkam in podobno, ki lahko shajajo brez sodobnih zaščitnih sredstev in tako zagotavljali ekološko sprejemljivo surovino za Vital. Druga kmetijska zamisel gre v smer ekološko čiste pridelave mesa, predvsem teletine, ki naj bi ji bila na stečaj odprta vrata v Evropo. Tu naj bi svoj lonček pristavil tudi šentjurski Jurmes.

Na turističnem področju naj bi Šentjur iskal svoje mesto kot satelit Rogaške in Podčetrka in bi tamkajšnjim gostom nudil prijetne enodnevne izlete.

F.K.

Aktiv ravnateljev o letošnjih vzdrževalnih delih

Ravnatelji šentjurskih osnovnih šol so se dobili v »razdružitvenem Dobju« 14. oktobra in se pogovarjali z vodjem občinskega oddelka za družbene službe E. Peperkom. Ugotavljali so, kako so letos porabili skoraj 20 milijonski znesek, ki jim ga je namenil občinski proračun.

OŠ Kalobje: za obnovo stopnišča in nadstreška nad njim je šlo 1,1 milijona SIT;

OŠ Slivnica: za obnovo in sanacijo prostora za kurilno olje (izvajalca sta bila Domgrad in Rečnik) so porabili 3 milijone SIT;

OŠ Blagovna: sanacija kotlarne - 1.1 milijona SIT;

OŠ Ponikva: popravilo estrihov - 2,1 milijona SIT (Banovšek).

Še največja investicija je bila na OŠ Dramlje, kjer je podjetje PEI SPRAY iz Maribora porabilo za sanacijo strehe nad telovadnico in vzhodnega dela strehe s kupolami 6,5 milijona SIT.

Poleg tega denarja so po šolah razdelili še 6 milijonov SIT, ki bodo šli za obnovo opreme.

Načrti: v pripravi so idejni projekti za prehod na devetletko v Šentjurju, Dramljah in na Ponikvi ter izgradnja računalniške učilnice v Dramljah.

Kako se oddajajo dela na šolah, nas je zanimalo?

»Ko gre za zneske do 5 milijonov, zberejo vsaj tri ponudbe ravnatelji in posredujejo svojo izbiro na občino. Nadzor opravlja Constructa iz Celja.«

Ravnatelji so praviloma vedno nezadovoljni z občinskim razporejanjem denarja. Kako je bilo v Dobju?«

»Nobenih težav ni bilo. Imel sem občutek, da so bili zadovoljni.«

F.K.

Slovesno pri Laurekovi kapeli

Tudi hladno in vetrovno vreme ni zadržalo krajanov Brezja pri Slomu, da se zadnjo septembrsko nedeljo ne bi takorekoč vsi zbrali pri prenovljeni Laurekovi - Romihovi kapeli. Tako kot so jo složno prenavljali, tako se tudi složno proslavili njeno blagoslovitev.

O zgodovini Laurekove kapele ni kaj dosti znano. Letnica 1770 na nekaj metrov oddaljenem kužnem znamenju naj bi bila tudi letnica njene postavitve. Kljub temu, da stoji res na sredi vasi, je v zadnjih desetletjih močno propadla, zato se je že pred leti sedaj že pokojni Janko Senegačnik odločil, da jo obnovi. Pred meseci ga je pri njegovi odločitvi prehitela smrt, ki pa le ni mogla preprečiti uresničitve njegove želje. Z denarjem, ki so ga namesto vencev darovali pogrebci, s finančnim in organizacijskim prispevkom novih vaščanov Ludvikovih (namesto prispevka za kanalizacijo in vodo), prispevkom iz občinskega proračuna in pa seveda s pomočjo vseh vaščanov jim je uspelo kapelo takorekoč postaviti znova. Čeprav je dekan Zemljič v svojem govoru rekel, "da naj levica ne ve, kaj dela desnica" in ni imenoval najbolj zaslužnih, vendarle ni bilo težko zvedeti, kdo so to: poleg Senegačnikovih še Čačo (Franc Fendre), Ludvik in Edo Fendre; od bolj oddaljenih pa Pšeničnik iz Šentjurja (zidarska dela) in Jager iz Dramelj (restavratorstvo). Zlasti za pedantno delo g. Pšeničnika sem slišal veliko pohvalnih besed.

Posebnost slovesnosti pri otvoritvi kapele je bila glasbena spremljava maše. Domačinke Suzana Rožanc (sintesajzer), Petra Fendre (violina) in tričetrtinsko domača Hermina Matjašič

(viola) ter pevci Polona in Roman Lukanc ter Marjeta Fendre so vrhunsko izvedli nekaj ljudskih cerkvenih pesmi. Res užitek jih je bilo poslušati.

Kot se za ljudsko slovesnost spodobi, smo jo zaključili z domačimi dobrotami bogato obloženih mizah.

F.K.

“Skrbi nas za našo prihodnost in prihodnost naših otrok”

Besede iz naslova so prišle iz ust 27- letnega dipl. ekonomista Marka Diacija iz Vrbnega. Diaci je postal predsednik Društva za razvoj šentjurske občine, ki je imelo ustanovni zbor 25. septembra letos v občinski dvorani. Na večer, ko je bila tudi osrednja prireditev ob občinskem prazniku, se je v dvorani zbralo kakšnih 30 ljudi. Izvedene so bile formalnosti, ki so pač potrebne za ustanovitev društva, izvoljeni pa so tudi bili vsi njegovi organi. Najbolj zanimiva je bila vsekakor predstavitev ciljev in namenov društva. To želi pospeševati razvoj na vseh področjih in spodbujati mlade pri vključevanju v javno življenje. Cilj je zaježiti odhod kadrovskega potenciala iz našega območja in doseči enakomeren razvoj celotne občine v skladu s primerjalnimi prednostmi. Šentjur bi s pravilnim razvojem lahko postal vodilni center na Kozjansko – Posoteljskem področju.

Diaci o razlogih za ustanovitev Društva pravi: “Pobudniki ustanovitve smo v večini sami bivši in sedanji študenti, ki nam ni vseeno za razvoj našega kraja. Globalnih gospodarskih usmeritev praktično ni, zato je delovanje in življenje v občini v prihodnosti zelo omejeno. Dejstvo je, da

večina ljudi, ki doštudira, odide iz Šentjurja, ker v našem kraju ne najdejo zaposlitve. Zaradi gospodarskih problemov se je brezposelnost pri nas in v okolici v zadnjem obdobju močno povečala. Brezkončne obljube o novih delovnih mestih s strani države so že stara zgodba. Postaviti se bomo morali na lastne noge. Politične stranke so očitno paralizirane v svojem delovanju, nemalokrat so diktirane iz Ljubljane in praktično ne morejo nič spreminjati. Na to kaže tudi dejstvo, da se je kar nekaj vidnih predstavnikov šentjurskih političnih strank podpisalo pristopno izjavo k našemu društvu.”

In kako bodo v Društvu za razvoj šentjurske občine skušali kaj spremeniti? Kot dejavniki civilne sfere bodo skušali v okolico pošiljati pozitivne dražljaje in ljudi vzpodbujati pri življenju v Šentjurju. Prirejali bodo tudi okrogle mize z znanimi ljudmi in s temami, ki so zanimive za širšo javnost. Organizirali bodo posvete o problematiki našega področja in skušali pripomoči k izdelavi konkretnih rešitev za posamezna področja. Društvo je popolnoma apolitično, a se nekateri njegovi člani zavedajo, da je brez političnih vzvodov težko kaj doseči. Zato bodo nekateri tudi kandidirali na bližajočih

se občinskih volitvah kot neodvisni kandidati na listi za razvoj šentjurske občine.

V Društvu za razvoj šentjurske občine upajo, da bodo vzpodbudili ljudi k razmišljanju o lastni prihodnosti in tudi sami kaj pripomogli za naš lepši jutri. Radi bi, da bi se čimveč ljudi zavedalo njihovega gesla, ki pravi: “Iz preteklosti se učimo, v sedanjosti živimo, v prihodnosti zremo z optimizmom, saj jo bomo soustvarjali.”

L. H.

NATO pri nas doma

Od 14. novembra do 2. decembra bo na območju Dolenjske, Posavja in Kozjanskega potekala taktična vaja poveljstva in enot brigade NATO, namenjene posredovanju te vojaške zveze na območju izven držav članic NATO. Predvideva se, da bo nekaj enot nastanjenih tudi na območju Gorice pri Slivnici, Planine, Marofa, Šentvida in Lesičnega. Skupno bo na vaji sodelovalo 5500 oseb, od tega 1200 naših vojakov.

F.K.

Imam otroka - imam pravico

V sredo, 14. oktobra, je v sejni dvorani občine Šentjur potekal pogovor o delovanju Območne zveze prijateljev mladine Šentjur (OZPM) in o temi "imam otroka - imam pravico". Pogovor je zelo korektno vodila Milena Jan, sodelovali pa sta še predsednica šentjurske komisije za otrokove pravice Mira Perc in gostja iz Ljubljane, predsednica Zveze družin pri Zvezi prijateljev mladine Slovenije (ZPMS) Maja Kersnik - Bergant.

Najprej nam je nekaj prijetnih skladbic na citre zaigrala šolarica Irena Zdolšek, nato pa smo slišali nekaj o zgodovini šentjurske zveze prijateljev mladine. Ta letos praznuje 35 let delovanja, medtem ko je državna zveza še 10 let starejša. OZPM je leta 1963 ustanovila Ostava Šešerko, ki pa zaradi zdravstvenih težav ni bila prisotna. Dolga leta je v zvezi delovala tudi Slava Kovačič, ki se je v svojem nagovoru zahvalila ga. Šešerkovi, ki je med mnogimi zaslugami veliko pripomogla k razvoju šentjurskih vrtcev.

Nato smo se preselili na sedanje delovanje zveze, ki jo v naši občini sestavljajo štiri društva prijateljev mladine: Šentjur, Ponikva, Dramlje in Dobje. Predstavniki društev, z izjemo dobjanskega, so predstavili svoje delo. Vsa društva imajo približno enake osnovne programe, izpostaviti pa je potrebno poletni tabor na Resevni pri Šentjurčanih, pripravljane gledaliških igrice pri Drameljčanih in glasbeno tekmovanje Zlata ladjica pri Ponkavljanih.

V OZPM delujejo komisije za letovanje in prosti čas, za Veseli december, za varstvo pravic otrok in družin ter Komisija za bralno značko. Komisija za letovanje in prosti čas vsako leto organizira letovanje na morju za šolske in predšolske otroke ter mlade košarkarje. Občasno organizira poletne taborne za otroke in kulturno zabavne prireditve. Komisija za Veseli december poskrbi za obdaritev vseh predšolskih otrok ter otrok s posebnimi potrebami, pripravijo pa tudi različne prireditve. Edina in glavna naloga Komisije za bralno značko je, da pritegne čimveč mladih, da bi brali. V letošnjem šolskem letu to gibanje prenašajo tudi na predšolske otroke, kjer otrokom berejo vzgojiteljice, starši in stari starši. Komisija za varstvo pravic otrok in družin organizira ob tednu otroka otroške parlamente v obliki pogovorov in razprav o aktualnih vprašanjih, ki zadevajo otroke in mladostnike. Šolski parlamenti preidejo preko občinskih vse do nacionalnega parlamenta v Ljubljani, ki poteka v čisto pravem slovenskem parlamentu. Tema letošnjih otroških parlamentov je Otroci in mediji. Komisija organizira tudi okrogle mize, namenjene izobraževanju staršev. Drugi del posveta je bil namenjen ravno temu, in sicer naj bi se s starši pogovarjali na temo Imam otroka - imam pravice.

Na žalostpa staršev, vsaj tistih, ki niso bili prisotni po funkciji, skorajda ni bilo opaziti. Tako je vse skupaj izgledalo kot razpravljanje med strokovnjaki, ki pa naj bi tako vedeli kako in zakaj. Kakorkoli že, gostja iz Ljubljane ga. Kersnik - Bergant je predstavila priročnik o pravicah otrok. V OZPM so v goste povabili strokovnjake iz različnih področij (policija, zdravstvo, Zavod za zaposlovanje, zdravstveno zavarovanje...), ki bi bili pripravljeni odgovarjati na morebitna vprašanja s strani staršev, a teh pravzaprav sploh ni bilo. Izpostavljen je bil le problem pripravništva in težav ob prvi zaposlitvi, ki pa se je navezal še na težave z izgubo zdravstvenega zavarovanja.

Na splošno je prevladalo mnenje, da bo treba več pozornosti posvetiti informiranosti ljudi in tu so se omenjale predvsem ŠN. S tem se je strinjal tudi predsednik KS Erjavec, ki se je zahvalil Zvezi prijateljev mladine in hkrati okreal svoje kolege svetnike, ki jih ni bilo na srečanju. Prisoten ni bil, kljub vabilom, tudi nihče iz občine.

Sklenem lahko, da sem bil priča zelo zanimivemu večeru, ne morem pa se znebiti dejstva, da je bilo vse skupaj zato, ker je moralo biti. Res je, da se v OZPM izredno trudijo, toda ta njihov trud očitno ni dovolj zanimiv neposrednim potrošnikom - staršem, oz. posredno otrokom. Tako vse skupaj izpade kot simpozij strokovnjakov, ki se že tako ali tako naslednji dan pozabi. Je problem v starših, ali pa v tem, da jim odgovorni ne znajo približati svojih prizadevanj?

L. H.

Ipavčevi dnevi '98

»Sploh ni res, da smo letošnje Ipavčeve dneve prestavili v predvolilni čas zaradi politike. Organizatorji, to pa smo Upravna enota, občina, Knjižnica in Zveza kulturnih organizacij, smo se tako odločili predvsem zaradi obiskovalcev prireditev, ki imajo v tem poznem jesenskem času več časa. Enako je ta termin bolj ugoden tudi za izvajalce«, je povedala Martina Ljubej, strokovna sodelavka na oddelku za družbene službe na občini.

Prosim, nekaj stavkov o konceptu letošnjih Ipavčevih kulturnih dnevov.

»Že lani je bilo na odboru za kulturo odločeno, da naj se domača ustvarjalnost predstavi na Jurjevanjih, Ipavčevi kulturni dnevi pa naj bi bili priložnost, da se Šentjurčani seznanimo z višjo, takorekoč profesionalno ravno kulturne dejavnosti iz vse Slovenije. Osrednja točka dogajanj bo letos Ipavčeva hiša. Tu bodo potekale tri srede zapovrstjo okrogle mize, pogovori z nekaterimi ustvarjalci, vsakič bodo tu nastopali tudi učenci glasbene šole, zadnja sredi pa je sploh nemenjena bivšim učencem glasbene šole. Od 21. do 25. oktobra bodo dnevi odprtih vrat tega šentjurskega reprezentančnega kulturnega hrama. Večje prireditve bodo seveda v dvorani.«

Zanima me, kako pridobivate nastopajočce? Koliko pravzaprav stane ta kulturni dogodek?

»Nastopajočce izberemo in poiščemo, nekateri nam tudi sami pošljejo svojo ponudbo. Glede financ lahko povem le, da je v proračunu za ta namen rezerviranih 500 000 SIT, letos pa bo naše prireditve sofinanciralo tudi Ministrstvo za kulturo. Za prireditve v dvorani bomo pobirali tudi vstopnino 1000 SIT, cena vstopnic v predprodaji v Knjižnici pa bodo po 800 SIT.«

Program

20. oktobra ob 18. uri v Ipavčevi hiši : Otvoritev slikarske razstave Karla Mehleta

29. oktober ob 18. uri v Knjižnici Šentjur: Literarno glasbeni večer (Klarisa Jovanovič in Venio Dolenc);

1. oktober ob 19. uri v KD Šentjur: komedija Pod svobodnim soncem Pavliha (Šentjakobsko gledališče iz Ljubljane);

7. november ob 19. uri v KD Šentjur: Večer skladb dr. Antona Schwaba (Celjsko pevsko društvo in Godalni orkester Celje);

13. november ob 19. uri v KD Šentjur: Seviljski brivec - odlomki (Pro Musica Tibicinia Maribor);

Sredini pogovori v Ipavčevi hiši: 21. oktobra ob 18. uri: pogovor s Kiarjem Meškom in Malgajevimi sorodniki; 28. oktobra ob 18. uri: pogovor o Slomškovem rodovniku; 4. novembra ob 18. uri: pogovor z nekdanjimi učenci glasbene šole.

Od 21. do 25. oktobra med 8. in 18. uro: odprta Ipavčeva hiša in vodstvo po vseh prostorih od vinoteke do galerije.

Vljudno vabljeni!

**PROTECT
SERVIS**

Leona Dobrotinška 27, 3230 ŠENTJUR

GAMIX

GUME

Gaberšek Milan, Šentjur (063) 746 110, Šmarje (063) 821 918

• VULKANIZERSTVO • AVTOPRALNICA • AVTOOPTIKA • OBNOVA GUM • BISTRO •

NE ČAKAJTE NA PRVI SNEG

Sedaj je čas, da ugodno obujete vaše vozilo v M + S zimske gume - izkoristite 10% POPUST!

MICHELIN

Z našim napredkom greste naprej tudi vi.

PILOT ALPIN

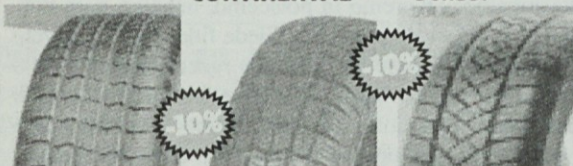
XM+S 130

XM+S 330

SAVA

CONTINENTAL

DUNLOP

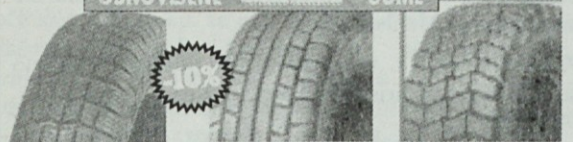

ESKIMO

CONTIWINTER CONTACT

SP WINTR SPORT

OBNOVLJENE **GAMIX** GUME

PROFIL MG ALPIN

MG M+S 130

MG M+S 200

ALUMINIJASTA IN JEKLENA PLATIŠČA

PLAŠCI ZA
ZIMSKE VOZNE
RAZMERE

SATURN PLUS

FORMULA I PLUS

NOVO steza za testiranje
ZAVOR in AMORTIZERJEV

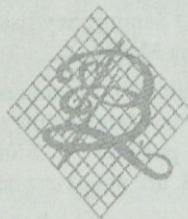
**PRI NAKUPU GUM ALI PLATIŠČ
ZA OSEBNA VOZILA VAM OB
TAKOJŠNJEM PLAČILU NUDIMO
10% POPUST**

**BREZPLAČNA MONTAŽA
MOŽNOST PLAČILA NA VEČ ČEKOV**

Delovni čas: 8h - 18h
sobota: 8h - 12h

KAMNOSEŠTVO

PEVEC TRADE d.o.o.

Ulica skladateljev Ipavcev 33

3230 ŠENTJUR

TEL: 063/743-196

**Izdelava spomenikov, ter proizvodnja
otroških in moških nogavic.**

Knjigovodski servis

Pevec Veronika s.p.

Ul. Dušana Kvedra 11, 3230 ŠENTJUR

telefon: 743-451, 794-238

STROKOVNO, AŽURNO in po konkurenčnih cenah
vodimo poslovne knjige za vse vrste podjetij in
samostojne podjetnike. Možno je opravljanje storitev
delno ali v celoti.

Volitve '98

Le še dobre tri tedne je do volitev, šentjurska scena pa je še presentljivo prazna. Dogaja se marsikaj, toda vse zgolj na ravni »rekla, kazala«.

Neuradno je poznanih šest kandidatov za župane, ki pa ne kažejo nobenega veselja za predvolilni boj. V šentjurskih novicah smo jim ponudili prostor po polovični ceni, pa se doslej z izjemo SDS ni odzvala nobena stranka. Tudi ni nobena skrivnost, da so na listah za občinski svet tista mesta, ki takorekoč zagotavljajo izvolitev, čvrsto v rokah strankarske nomenklature. Še največja neznanka so kandidati za svete KS, za katere pa tudi sicer ni posebnega zanimanja.

Vse stranke so imele te dni kandidacijske konference, te so načeloma javne, a niti ena ni povabila medijev oziroma ŠN. Slišati je bilo le, da so bili boji za prava mesta na listah krvavi in da je za njimi ostalo mnogo zamer.

SKD je neznanka

Na prejšnjih volitvah najmočnejša stranka skriva svoje načrte kot kača noge. Tako kot je ves mandat delala takorekoč konspirativno, tudi v tem predvolilnem času iz njenih vrst ni pricurljalo nič. Ve se le, da je Simon Zdolšek vestno prečesal vso občino in spravil na liste vse, kar mu ni ušlo na drevo. Slišati je bilo le, da je Malovrhovo kandidaturo s pomočjo Arzenškove resno ogrožal Čokl, a je pogorel. Dejstvo, da se je SKD spajdašila s Pungartnikovo neodvisno listo, je zelo slab obet za kakršnekoli spremembe na občini. Nesporno je, da bo kriza SKD na državni ravni ogrozila primat krščanske demokracije tudi v šentjurju in obstaja realna možnost, da se znebimo znane oblastne naveze Malovrh - Pungartnik.

LDS - zvito in načrtno

V šentjurski LDS je očitno zmagal pravi liberalni pragmatizem; tako so naši eldesovci potegnili iz naftalina že odpisanega Bezenška, ker so izračunali, da bi prav on lahko pobral največ glasov SLS in SDS in če bi jim uspelo doseči dober rezultat, bi se morebiti potem povezali s SKD - seveda le, če bo ta dobila župana in toliko glasov, da bi skupaj imeli večino v občinskem svetu. Ker so se doslej odkrito vzdržali vsakršne kritike župana Malovrha, očitno računajo nanj in je Bezenšek le »kmet« na šahovnici v borbi LDS za absolutno oblast v občini. Tudi kombinacija LDS + SKD nam ne obeta sprememb na občini.

SLS še ne ve, kaj hoče

Morda je bilo še najbolj zanimivo dogajanje v SLS. Vse do »pet minut pred dvanajsto« se eseslovci niso mogli odločiti, ali naj že kar

pred volitvami podprejo Malovrha in SKD, ali pa se celo priklonijo LDS. Končno je zmagala smer samostojnega nastopa in v boj za županski stolček bodo poslali znanega podjetnika in »maherja« iz Stopč Moškotevca. Zakaj se je zavzemal poraženi županski kandidat direktor KZ Pušnik, ni znano. Vsekakor je dejstvo, da bodo kmetje iz občinske politike dodobra izrinjeni in bo šentjursko SLS v občinskem svetu vodila »maherska« struja (Škoberne, Romč, Osetova...)

SDS v težavah

Kriza pesti SDS. V zakulisju je prišlo do nesoglasij zaradi planinske asfaltne baze, užaljeni bivši predsednik SDS Pungartnik je nato zajadril med tako imenovane neodvisne in je s seboj potegnil vrsto znanih imen iz socialdemokratskih vrst, za nameček je prišlo v kritičnem predvolilnem času še do odstopa tajnika Leskovška. Vse te pripetije je SDS, kot vse kaže uspešno premagala in bo šla na volitve »očiščena« in samostojna in se o koalicijskih povezavah pred volitvami ne namerava dogovarjati z nikomer.

Združena lista ostaja v ozadju

Njene ambicije so sicer skrivnost, kot vse kaže pa nihče ne verjame, da bi lahko bistveno preseгла svojo standardno, več ali manj obrobno vlogo v občinski politiki in tudi ni slišati, da bi se katera stranka potegovala za njeno zavezništvo.

Lista za napredek šentjurja - litanica za naivne

Neodvisne liste, kot posledica tranzicijskih krčev prehoda od SZDL v strankarsko demokracijo, so se v mnogih občinah uveljavile že na prejšnjih volitvah. V šentjurski politiki je o »neodvisnih« komaj kaj znano. Naj bi šlo za ljudi z vseh koncev političnega spektra, bivše komuniste, odpadnike iz drugih strank, zlasti pa za tiste, ki ne verjamejo v strankarsko demokracijo in pragmatične »trgovce«, ki si iščejo denar v politiki. Idejni oče liste Oto Pungartnik je s svojimi uspešnimi demagoškimi nastopi uspel v svoj voz vpreči številne znane osebnosti, njegova desna roka, mladi Marko Diaci, pa nezadovoljni študentski mladini ponuja revolucijo v občini. Za svoje politikantske namene sta očitno uspela pridobiti vodstvo Študentskega kluba, kar prav lahko pomeni bumerang, ko se bodo študentje zavedli, kako sta jih nategnila. V resnici gre pri »neodvisnih« za zelo prozaično zadevo, takorekoč za prevaro in »by pass« podporo SKD in županu Malovrhu, ki bi Pungartnika za protiuslugo za podporo obdržal na mestu profesionalnega podžupana. Vse drugo je bolj za okras.

F.K.

Kdo so naši županski kandidati

Čeprav se je uradna predvolilna kampanja začela že pred dnevi, smo komajda izvrtali, kdo so naši strankarski kandidati za župana, za ime tistega, ki se bo potegoval za župana v imenu Pungartnikove in Diacijeve tako imenovane Neodvisne liste, pa nam sploh še ni uspelo izvedeti. Kot da se bojijo, da bi volivci o njih tja do volitev preveč zvedeli.

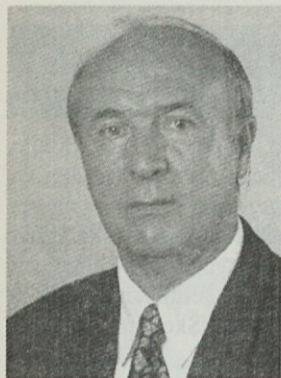
Razloge za kandidaturo in svoje županske načrte so predstavili takole:

Florjan Cveto Erjavec, ZLSD: odprimo ta prostor za hitrejši napredek in razvoj občine!

Rojen sem 22. novembra 1944 v Hruševcu pri šentjurju.

Sem domačin in izhajam iz delavske družine, katere vzor je poštenje in delovne navade. S svojo družino sem si ustvaril dom, kar mi veliko pomeni.

Prva leta službovanja sem delal v gospodarstvu, zadnjih dvajset let pa sem dodobra spoznal organizacijo in način dela tako

občinske kot državne uprave. Tudi lokalna samouprava mi ni tuja, saj sem bil več let predsednik sveta krajevne skupnosti Šentjur-mesto.

Dobro poznavanje občine in težav, s katerimi se srečuje občina in njeni občani, me je vodilo, da se kot občinski svetnik ves čas zavzemam za hitrejši in enakomeren razvoj celotne občine, za večjo socialno varnost občanov, mladih, delavcev ter kmetov, za gospodarsko in podjetniško uspešno občino - skratka

za človeka dostojno življenje.

Prepričan sem, da ima občina še dovolj neizkoriščenih možnosti, s katerimi se lahko uresniči njen hitrejši napredek in razvoj s tem pa bi se izboljšale razvojne, socialne in druge perspektive občine ter njenih prebivalcev.

Zato sem se odločil kandidirati za župana občine Šentjur.

Roman Moškotevc, SLS

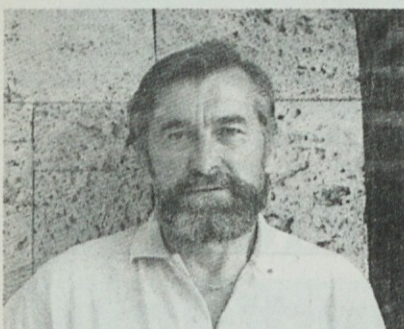

Smatram, da je kandidatura za župana podobno kot razpis za direktorja podjetja: velik izziv in odgovornost. Eno in drugo voditi brez velikih napak pomeni zadovoljne soljudi.

Veliko zaupanje volivcev na zadnjih parlamentarnih volitvah me je obvezovalo in

spodbujalo, da sem se odločil za kandidaturo.

Franč Kovač, SDS:

Vsaka resna stranka mora dati tudi kandidata za župana in več ali manj normalno je, da je to predsednik stranke. Tako sem tu.

Načrtov, ki bi leteli v nebo, enostavno nimam. Rad bi ostal na trdnih tleh in se lotil dosegljivih sprememb. To pa so na primer uspešnejša

občinska uprava, učinkovitejša (in cenejša) komunalna, vrtci, živahnejši utrip naših krajev, tudi kulturni in športni... - skratka, gre za kvaliteto našega vsakdana. Menim, da županu ni treba biti najpametnejši, on mora zagotoviti le takšno stopnjo odprtosti odločanja, da lahko odločajo tisti, ki znajo. V današnjem času centralizirane države mora župan zagotoviti občinsko ekipo, ki bo hotela in znala prinesiti denar iz Ljubljane.

In še moja »higienska« maksima: vsake 4 leta je oblastnike potrebno zamenjati!

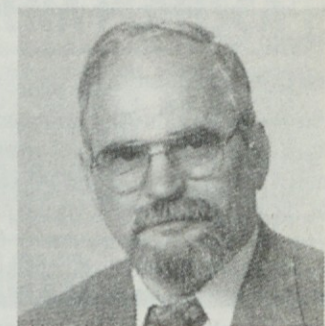
Gregor Bezenšek, LDS:

Za župana kandidiram zato, ker me je predlagala šentjurska LDS kot najmočnejša stranka v občini in Sloveniji kot primerne kandidata. Mnogi menijo, da poznam probleme v občini in da sem jih sposoben z odločnostjo in pogumom reševati. Moje volilno geslo je : vsi ljudje vse znamo in zmoremo, če hočemo.

Jurij Malovrh, SKD, dosedanji župan, je bil kratek:

»Če se že odpraviš na pot, se ne ustavljaš na polovici!«

OBCINA DOBJE

Karel Čadej iz Završ, neodvisni kandidat

V Dobju je tako, da so stranke več ali manj zaprta družinska zadeva, kar se mi ne zdi niti dobro niti demokratično. Ljudje so me spodbujali in mi ponujali podporo, pa sem se odločil za kandidaturo.

Dobje je pretežno kmetijsko in le župan, ki prihaja takorekoč z zemlje, lahko dovolj naredi za kmečko prebivalstvo. Pri tem seveda ne pozabljam na naše podjetnike, ker brez njih skoraj ne bi šlo.

Zavzemam se za dobre odnose s šentjursko občino in tudi pričakujem enako od njih.

Franči Salobir, neodvisni kandidat s podporo vseh strank:

Kandidiram zato, ker mi ni vseeno, kako bo šlo zdaj naprej, ko smo dosegli svojo občino.

Še naprej se bom zavzemal za razvoj našega kraja, za turizem, za razvoj podeželja... Obljubljati pa seveda nimam kaj. Treba je biti realen in so lotevati malih problemov.

Iz programa SDS Šentjur

Ne bomo spreminjali sveta, niti Slovenije, lahko pa marsikaj storimo v domači občini. Delo, delovna mesta, denar, sociala - o tem odločata svobodno gospodarstvo in država, naše naloge so drugačne, a nič manj pomembne:

STROKOVNA OBČINSKA UPRAVA, ki nas bo znala motivirati, hotela prislunhiti času, vzeti, kar nudi država, to obogatiti in demokratično ponuditi svojim občanom;

FINANČNA SAMOSTOJNOST KRAJEVNIH SKUPNOSTI! KS naj same gospodarijo s svojim deležem občinskega proračuna. Samostojna občina je njihova pravica.

NIŽJE CENE vrtcev, komunalnih storitev... Naše cene morajo biti v skladu z našimi možnostmi, kar pomeni nižje kot je slovensko povprečje!

Čas je, da spet zgradimo kakšno **STANOVANJE ZA MLADE DRUŽINE!**

PROFESIONALNA ORGANIZIRANOST kulture, športa, zabave in varstva bivalnega okolja. Naš kraj je naš dom!

DELO V DOMAČI OBČINI ZA DOMAČE LJUDI! To ne pomeni krnjenja konkurence, temveč uveljavljanje prednosti domačega terena.

SODOBEN HRAM KULTURE V ŠENTJURJU! Če so si ga lahko zgradili Dobjani, si ga lahko postavimo tudi Šentjurčani.

DEMOKRACIJA VSAK DAN in pri vsakem javnem odločanju, tudi v društvih, šolah, v službi... in seveda še zlasti na Občini!

**SDS - KO
HOČETE VEČ, KO
HOČETE
DRUGAČE!**

SDS

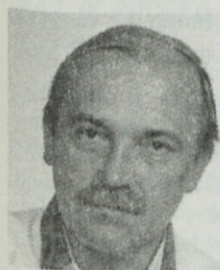
Kandidati SDS za Občinski svet

1. VE - Šentjur mesto in okolica

1. mag. Franc Kovač iz Šentjurja:

Izhajam iz ugotovitve, da je oblast lahkopokvarljivo blago in jo je zato potrebno vsake štiri leta zamenjati. Sem za spremembe!

2. Branko Oset iz Šentjurja: Gasilci smo neločljivi in pomembni del javnega življenja, kulture in družabnosti, zato imamo pravico, da se potegujemo za svoj delček oblasti.

3. Friderik Leskovšek iz Stopč: Ponujam zaupanje vsem volivcem občine Šentjur, ki pošteno mislijo in upajo na spremembe.

4. dr. Draga Kovač - Škoberne iz Šentjurja:

Politika je preveč resna zadeva, da bi jo ženske enostavno prepustile moškim. Storimo več za to, da ne bomo le obrobje javnega življenja!

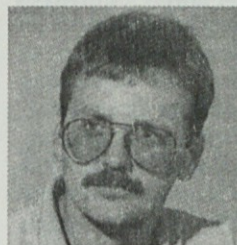
5. Martin Amon iz Šentjurja:

Če ne spremeniš smeri, prideš tja, kamor greš. Spremenimo smer!

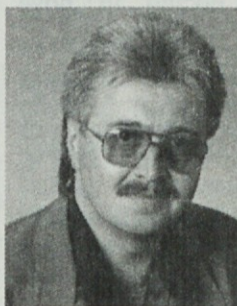

6. Alojz Gajšek iz Hruševca: Nadvoz, pokrita avtobusna postaja, predvsem pa bogatejš

kulturno in zabavno življenje - to so moje prioritete.

7. Zoran Justin z Botričnice: Volivci izbirate. Boste izbrali obljube ali voljo in poštenost, ki so moje vodilo?

8. Željko Kosaber iz Črnlince: Potrebno bo razsuti občinsko gnezdo in tiste, ki že leta ždijo v njem!

9. Bojana Koželj iz Vrbnega: Več prijaznosti podjetništvu! Pa tudi več šarma in živahnosti v urbana središča!

6. Tomaž Zabukošek s Ponikve: Šport ni le zapravljanje odvečne energije, temveč je pomeben del smisla življenja sodobnega Ponkoveljana.

potrebno porabiti tam, kamor so namenjena. Dokler bodo našo vodo pili le Šentjurčani, mi bomo pa brez nje, ne bom verjel v demokracijo.

4. Saška Teržan s Trnega: Kalobje je lepo, prijetnega pa ga lahko naredimo sami. Spremembe so stvar volje in razumevanja.

10. Mirko Mlakar iz Stopč: Podjetništvu prijazna občinska birokracija lahko napravi za nova delovna mesta več, kot denar.

7. Arzenak Franc iz Dolge gore: Imamo kulturo, gasilce - pa nobenega igrišča za otročad. To krivico bomo popravili.

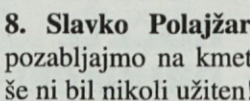

5. Ivan Kantušar iz Voduc: Ugotoviti, kar je našega v občinskem proračunu, in to tudi zahtevati!

II. VE - Ponikva, Dramlje, Blagovna

1. Jože Korže s Ponikve: Vsekakor Slomšek, toda tudi igrišče, stanovanjska cona in prijaznejša Ponikva!

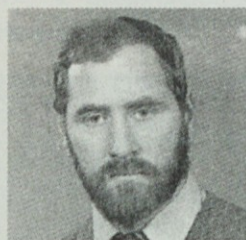

8. Slavko Polajžar s Cerovca: Ne pozabljajmo na kmetijstvo, kajti asfalt še ni bil nikoli užiten!

2. Andrej Golčman iz Dramelj: Čas je, da država asfaltira svojo cesto skozi Dramlje, vodo in kanalizacijo bomo s pomočjo občine že uredili sami.

III. VE - Slivnica, Loka, Prevorje, Planina, Kalobje

3. Alojz Modic iz Primoža: Sem za več pravičnosti in bolj človeško občinsko birokracijo.

1. Roman Planko s Planinskega vrha: Planina mora dobiti občino, kar je prvi pogoj za urejanje naše katastrofalne infrastrukture.

6. Mirko Kovač s Planine: Kulturni in gospodarski pomen, ki ga je imela Planina že za časa Avstroogrske, si lahko priborimo le sami.

4. Janko Pušnik iz Hotunja: Ponikva nujno potrebuje svojo občino in nove ljudi v vodstvu.

2. Ludvik Žafran iz Bukovja: Slivniško jezero, boljše sodelovanje med krajanji, zlasti pa vidnejša vloga Slivnice v občini, so moji poudarki.

7. Franc Špan s Planine: Za napredek Planine vsekakor. Ne smemo pa pozabiti, da bo Planina lepa le, če bomo varovali njeno naravo.

5. Alojzija Božnik iz Dramelj: Seveda voda in ceste! Toda tudi za dušo Dramelj je treba nekaj storiti.

3. Vladimir Bogolin iz Loke: Državna sredstva za demografijo je

8. Albin Kaša iz Sel: KS ni le Glinca. Ne smemo pozabiti na naše hribe!

SDS

Franc Kovač: za župana kandidiram iz »higienskih« razlogov

SDS

O POLITIČNI HIGIENI

G. Kovač, Vaše izjave, da kandidirate iz higienskih razlogov, seveda ni mogoče prezreti. Se ne bojite, da bodo volivci Vašo izjavo razumeli kot napihovanje in žaljenje predvsem sedanjega župana Malovrha, ki bo že tako ali tako zaščite potrebna »nebojgljena« žrtev napadov vseh novih kandidatov? Kaj ste pravzaprav mislili s to higieno?

»Hvaležen sem vam za to vprašanje, ker bi se moja izjava res lahko napačno razumela. Ne gre za konkreten očitek sedanjemu županu in njegovi ekipi, temveč za splošno sprejeto modrost. Vsaka oblast je nagnjena h korumpiranju in dalj ko traja, več je te njene antipatične spremljevalke. Ljudje »tam zgoraj« se enostavno prevzamejo in izgubijo mero, kaj je prav in kaj ni. Štiri leta so skrajna doba za vladavino ene garniture, Juriju Malovrhu gre h koncu drugi mandat in po verjetnostnem računu je njegova ekipa že krepko notri. Že drugi mandat je praviloma »higiensko« sporen, da o tretjem sploh ne govorim.«

Niste nekoliko preveč fini, glede na to, da smo pred volitvami. Mislim, da občani pričakujejo od Vas kaj bolj konkretnega. Ali res ni ničesar »nehigienskega«, kar bi Malovrhu lahko vrgli v obraz, kot se reče?

»O, seveda bi se kaj našlo. Kot povsem sveži primer, pogledjte, njegovo soliranje pri postavitvi spomenika Franju Malgaju. Pravzaprav se ni zgodilo nič groznega, je pa povsem nerazumljivo in v pravem pomenu besede »nehigiensko«, ker ga je postavil takorekoč sam. Kot da v Občinskem svetu ni organa in v vsej občini ne kulture ali umetnika, ki bi jih veljalo vprašati za nasvet oziroma jim povsem prepustiti to zadevo. To je to; ni sicer hudo narobe, je pa »nehigiensko.«

KAJ JE POČELA SDS V OBČINSKEM SVETU

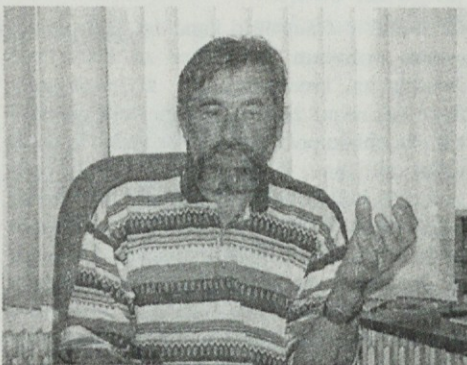
In ko sva že ravno pri Malovrhu, mar ga niste podprli tako Vi osebno in kot tudi vaša SDS? In kolikor mi je znano, je SDS v šentjurski vladajoči koaliciji z SKD in SLS? Torej ste imeli v rokah škarje in platno in bi Malovrha po vsej logiki zlahka »krojili« po svoje. Očitno ga niste. Zakaj?

»Na Vaše dokaj »hudobno« vprašanje je težko enostavno odgovoriti. Na eni strani je dejstvo, da je župan voljen neposredno in je skorajda nedotakljiv. Tudi večina v občinskem svetu mu praviloma ne more do živega. Po drugi strani pa je tudi res, da Malovrh nima velikih otipljivih

kiksov, pa še zelo uspešno je utišal vse morebitne kritike. Tudi SDS. Za podžupana je vzel našega nekdanjega predsednika Pungartnika in stranki dodobra zvezal roke. Oto Pungartnik, ki je tipični predstavnik politikov, ki jemljejo oblast kot način preživetja, se je zelo hitro povsem otrešel strankarskih obveznosti, a kljub temu zadržal podporo svetnikov SDS, več ali manj osebnih prijateljev, v občinskem svetu. Zato seveda predvsem moja razmišljanja, da bi SDS morala izstopiti iz občinske koalicije, nikoli niso prišla skozi. Jasno je, da bi šele potem, ko bi bili zunaj, lahko resneje udarili. Pa nismo. Malovrh je imel v Občinskem svetu tako vedno dovolj glasov, žal tudi takrat, ko je delal neumnosti.«

Kaj je torej počela SDS 4 leta v Občinskem svetu?

»Ne bom rekel, da je bila manj aktivna kot druge stranke, zagotovo pa razcepljena, kot je bila, v občinskem svetu ni imela dovolj besede. Žal, bili smo nekašen privesek SKD in SLS.«

Ste uspeli preseči to svojo pat pozicijo?

»Da, mislim, da smo sedaj končno na trdnih tleh. Oto Pungartnik se je poslovil, slišim, da bo poskušal na teh volitvah priti v Občinski svet kot predstavnik neodvisne liste, SDS pa gre na volitve sicer brez večjih vidnih zaslug iz preteklosti, toda neobremenjeno. V občinskem svetu bomo začeli takorekoč od začetka.«

»SLOVENSKA POMLAD« JE ŽAL PRETEKLOST

Mar to pomeni, da ste se odpovedali dosedanjim koalicijskim partnerjem oziroma Slovenski pomladi?

»Slovenska pomlad je sicer »večna« ideja, kot vse kaže, pa je v slovenskem prostoru, kot trojček novih, demokratičnih strank, dokončno izgubila svoj pomen. Tudi v Šentjurju. Na volitve gremo s kompletno ekipo, tudi s svojim kandidatom za župana, kar pomeni, da želimo

redefinirati svoje mesto v občinski politiki. Prepričani smo, da SKD in Malovrh nista izpolnila svojega osemletnega poslanstva, da se v občini da delati drugače, uspešneje, zato bomo iskali povezave, ki bi nam omogočile ta zasuk. Osebno si na občini želim temeljito prevetritev.«

Bili ste prvi predsednik demokratično izvoljene občinske skupščine in tudi menda prvi župan v zgodovini Šentjurja, ki je bil enako demokratično odstavljen. Vas spomin na ta fiasko ne obremenjuje? Ali ne bi bilo koristneje, da bi se občinske politike lotile mlajše generacije?

»Moj predsedniški fiasko pred leti je verjetno še nekoliko moteč, zame in za volivce; mnogim sem ostal v spominu kot konfliktna osebnost. Od takrat sem se marsičesa naučil, gotovo tudi nekoliko izpilil svoj odnos do drugače mislečih, bistveno pa se seveda nisem spremenil, niti se nisem želel spremeniti. V politiko sem pred desetletjem vstopil, ker sem imel svoja stališča, ki jih še danes zagovarjam. Še vedno sem pripravljen skočiti si v lase s tistimi, ki gredo v napačno smer.«

Drugi del vašega vprašanja razumem kot očitek, da sem že malo v letih za početje, ki se ga lotevam. Ne bom ugovarjal. Človek sam zase ni nikoli pravičen sodnik, zato je moj občutek, da imam še vedno dovolj energije, lahko res varljiv.«

Volivci smo rahlo siti strank in politike. Se je naše strankarsko organiziranje javnih interesov preveč spridilo? Kakšna je pravzaprav vloga strank v šentjurski občinski politiki?

»Članstvo v stranki je le znamenje pripadnosti določeni politični opciji na državni ravni, kar pa še zdaleč ne pomeni, da člani nekritično sprejemamo vse, kar počne na primer Janša. Lustracija ali interpelacije proti ministrom so sicer znamenja določenih načel stranke, toda zame osebno in za vodenje občine so povsem obrobne pomena. Sam se identificiram s socialdemokratsko idejo socialno pravične države in dokler je tudi ljubljanska centrala na tej liniji, se trudim, da zaradi dreves ne bi spregledal gozda. Naše strankarstvo se je verjetno res nekoliko spridilo, eden od vzrokov pa je po mojem mnenju volilni sistem, ki takorekoč zanika neposredno demokracijo in daje preveč prostora politični korupciji. Toda to ne more in ne sme biti razlog za nostalgično oziranje v preteklost. Strankarstvo je pač trenutno najoptimalnejši način urejanja javnih zadev in vsako vračanje v »pluralizem samoupravnih interesov«, kar na primer

počnejo razne neodvisne liste, kot je ta naša Za razvoj Šentjurja, ki se je letos pojavila na volilni sceni, je zgodovinska napaka. Spremeniti moramo volilni sistem in pri tej zame osnovni zahtevi, mi le SDS edina v Sloveniji ponuja polno podporo.

Kakšna je vloga strank v šentjurski občinski politiki? Po moji oceni klavrna. Stranke kot organizirana politična ali javna misel na občinski ravni še ne funkcionirajo, še ne producirajo najkvalitetnejših odločitev. Strateška vloga strank je, da v občini ustvarjajo podporo določenim političnim opcijam, ki usmerjajo naš družbeni razvoj, v taktičnem smislu pa so pomembne njihove povzave z Ljubljano, kjer se žal še vedno zelo obilno praznopolje družbeni kolač. To je po mojih kriterijih sicer že tisto, kar smrdi po koruptivnosti in je posledica predolge »nehigienske« vladavine LDS, ampak tako je.

NA VOLITVE BREZ DEMAGOGIJE

Volitve so takorekoč pred durmi. Ali lahko v dveh stavkih poveste, kaj je vodilo vaše županske kandidature?

»Teško! V volilni ponudbi zagotovo ne bom našteval cest, mostov in drugih objektov, ki bi jih po potrebi ponujal in spreminjal odvisno od sogovornikov. Pa ne zato, ker cest ne bomo asfaltirali. Zame je pomembnejši način, kako se bomo o skupnih načrtih dogovarjali. Gre za demokracijo, ki ne sme biti fasada, temveč čvrsta vsebina v vseh sferah javnega življenja. Odprt in dober sistem delovanja občinske oblasti, finančna samostojost krajevnih skupnosti, vnaprej znana merila, kako se bo porabljal občinski proračun, predvsem pa skrb za tiste vzporedne skupne zadeve (šport, kultura, zabava...), ki iz spalnih naselij - in skoraj vsa občina je eno spalno naselje - napravijo »moj domači kraj«, to so moje prioritete. Pristojnost in naloga občine je, da na najcenejši možni način poskrbi za komunalno infrastrukturo, odpelje smeti, uredi otroško varstvo, postavi določeno število socialnih stanovanj, morda regresira učbenike in sploh zadovoljuje duhovne in druge potrebe svojih občanov. Pri tem pa naj bi vsa ta opravila opravili v največji meri domači ljudje - kar je skoraj tudi največ, kar občina lahko naredi za nova delovna mesta. Verjetno se je res nemogoče odreči uslugam raznih tehnološko razvitejših Vegradov in Gradisov, toda da tudi smeti ne bi znali za seboj pospraviti, pa tudi ni res!

Ampak vse to pride na vrsto potem, ko bomo končali sedanje občinske projekte in poravnali dolgove; preko 300 milijonov SIT za šentjurski proračun ni mačji kašelj.

Kar lepo se sliši, ne to o dolgovi, toda ali je s takšnim, za moje pojme dokaj idealističnim in splošnim programom, sploh mogoče

uspeti? Vaši protikandidati ponujajo delovna mesta, spodbujanje gopodarstva, več kruha, nove gradnje...

»Vesel sem vaše pripombe o idealističnosti moje vizije. Res je, da ljudje preživimo od kruha, živimo pa od besede - če poskušam parafrazirati evangelij. Pač poskušam z zamisljivo preseči danost. Vedno je bila ideja nosilka napredka.

Obljubljanje delovnih mest, gospodarske rasti, pomoči kmetijstvu itd. - to je na občinski ravni najčistejša predvolilna demagogija, ki morda lahko preslepi naivne volivce, ne pa realnosti.

Če Romč, kot županski kandidat SLS ponudi svojim volivcem na primer za 100% več denarja za kmetijstvo, ali živinozdravnik Bezenšek na pol zastonj osemnjanje govedi - kar oba obilno počneta - je to še vedno le borih nekaj milijonov, ki pa jih bosta morala vzeti gasilcem, kulturi, šolstvu ali komunalni, če bosta hotela svoje obljube tudi uresničiti, kmetijstvu pa ne bosta takorekoč nič pomagala. Da sploh ne govorim o tem, da je financiranje takšnih obljub z občinskim denarjem sistemsko povsem zgrešeno in dejansko že naravnost koruptivno. Žal je pa res, da se danes tako dela, zlasti na vrhu. SLS in SCT oziroma Podobnik in Zidar sta lepa ilustracija te grdobje.«

Kakšne so prognoze in kombinacije za letošnje volitve?

Za letošnje šentjurske volitve je značilna velika ponudba županskih kandidatov; prihajajo iz vseh strank in tako v prvem krogu ne bo prišlo do običajnega »črno - rdečega« spopada oziroma do merjenja moči med pomladnimi strankami in strankami kontinuitete. To je verjetno kar spodbudno, saj se bodo volivci lahko znebili svojih predsodkov in se odločali bolj vsebinsko. Po splošni oceni je Malovrh v prednosti, Moškotevc (SLS), Bezenšek (LDS) in jaz pa naj bi imeli približno enake možnosti za drugi krog. Le Erjavec (ZLSD) naj bi bil zagotovo »aut« že po prvem krogu. Če se bosta v drugem krogu spopadla »rdeči« Bezenšek(LDS) in »črni« Malovrh (SKD), bo zagotovo zmagal slednji, kajti šentjursko volilno telo je stabilno usmerjeno desno. Bolj zanimivo bo, če bo prišel v drugi krog eden

izmed naju z Moškotevcem. V tem primeru bo Malovrhov nasprotnik k svojim volivcem dodal večji del levo usmerjenih volivcev, kar bi utegnilo ogroziti sedanjega župana.

Pa v Občinskem svetu?

»Tam ne bo prišlo niti do bistvenih strukturnih sprememb in še manj do zamenjave svetnikov, kar pomeni, da bo Občinski svet ostal na ravni sedanje paraliziranosti. Žal. Spremembo občinske politike zagotavlja le zamenjava župana.

Združeni listi obetam do 10%, drugim štirim strankam pa po 20%, pri čemer dajem rahlo prednost LDS. O možnih koalicijah ne morem nič reči, saj do sedaj še ni bilo slišati, da bi se kdorkoli povezoval s komerkoli. SDS velja v šentjurskih krogih za nezaželenega partnerja in se prav lahko zgodi, da bomo ostali zunaj povezav in na koncu morda postali celo najbolj zanimivi - kot jeziček na tehtnici. Smo pa resnično v nezavidljivem položaju: SDS je v svojem bistvu levosredinska stranka, ki pa ima v slovenskem in šentjurskem prostoru desno usmerjeno volilno bazo. Odločitev o morebitnih povezavah bo kolektivna, osebno pa se bom zavzemal za spremembe. Naše šentjursko geslo » SDS - ko hočete več, ko hočete drugače!« to nesporno zahteva.

SKD IZRABLJA VERSKA ČUSTVA

Na koncu še nekaj provokativnega. Mislim, da ste se že večkrat opredelili kot precej mlačen kristjan ali kot ateist; kaj menite o vlogi cerkve v družbi, verouku v šolah in poimenovanju ene od šol po svetniku Slomšku?

»Verouka kot obveznega šolskega predmeta ne podpiram, ne vidim pa razlogov, da se šole in Cerkev ne bi mogle sporazumeti za uporabo šolskega prostora za veroučne namene, kjer so takšne potrebe. Ne glede na njegovo svetništvo, je Slomšek naša najpomembnejša zgodovinska osebnost, katere ime bi lahko prišlo tudi na pročelje katere od šol. Glede vloge cerkve v slovenski družbi pa bi bil možen le daljši odgovor. Mislim, da se trenutno preveč usmerja navzven in si lasti preveliko vlogo v javnem življenju. Le da za Šentjur velja nekoliko drugače: naša SKD črpa svojo moč iz verskih čustev občanov in takorekoč izrablja verska čustva za politične namene.

V zadnjem času ste naslovili na županov naslov kar precej ostrih kritik. Mislite, da je Malovrh slab župan?

»Enostaven odgovor bi bil krivičen, kajti Malovrh se je pokazal kot koristen poslanec. Kot župan pa me je gotovo razočaral «

Barbara Gazvoda

Šentjurčani o Malgaju

Pred mesecem dni smo se s spomenikom zahvalili našemu borcu za severno mejo Franju Malgaju. Spomenik, ki ga je izdelal akademski kipar Kiar Meško iz Laškega, je postavljen pred občino. Odločili smo se, da bomo Šentjurčane povprašali, kako so kaj zadovoljni s to novo pridobitvijo. K sodelovanju smo pritegnili nekaj občanov, ki jim je tako ali drugače blizu umetnost. Nekateri se z njo ukvarjajo profesionalno, drugi pa zgolj ljubiteljsko. Priložnost spregovoriti smo dali tudi nekaj čisto naključno izbranim občanom, rezultati pa so pred vami.

SANDI POTOČNIK (študent): "Kip se mi zdi zelo simboličen, saj je obrnjen proti severni meji. Imel pa bi nekaj kritik na izvedbo umetniškega dela. Moti me neustrezen podstavek, ki sploh ne sovпада s samim kipom. Zelo neposrečeno je napisana letnica rojstva in smrti našega junaka. ("Negativna" letnica – oglejte si sami!). Čudi me tudi, da na sprednji strani ni nikakršnega napisu in se hkrati sprašujem, ali se bo kakšen napis kmalu pojavil. To ni poziv Sokolom!"

NEDELJKO COCEJ (študent grafične tehnike): "Kip absolutno ne spada v kontekst stavb na mestnem trgu. Občutek imam, kot da je postavljen na silo. Za povrhu je še na pol dokončan, ideja pa je sila nezanimiva. Kip je izdelek tipično akademsko izobraženega slovenskega avtorja, ki je pri Franju Malgaju skušal posnemati Stare Grke. Za takšne dosežke, ki so po mojem mnenju zelo dolgočasni, je največ kriva naša likovna akademija, ki vzgoji umetnike, da se ravna po kalupih, ki so zastareli. Ne razumem, kako lahko ljudje počnejo kaj takšnega! Kip je dobra ideja za spomin na Malgaja, a ta klasični svetovljanski spomenik vsekakor ni pravi. Kolikor sem se pogovarjal z ljudmi, ni nihče prav navdušen nad to stvaritvijo."

MILENA ČRETNIK (upokojena zdravnica): "Spomenik je velika pridobitev za Šentjur, saj se tako spominjamo našega junaka, ki je umrl mnogo premlad. Lepo je, da smo se poleg Ipavcev izmed znanih Šentjurčanov spomnili tudi Malgaja. V umetniško vrednost se ne bi vtikala, mislim pa, da kip spada v okolje, kjer je postavljen. Osebnost mi je kar všeč, pomembno pa je, da ni kičast. Glavno zaslugo pri postavitvi kipa ima naš župan, za kar smo mu lahko hvaležni."

ALOJZ ARLIČ (tajnik KS Šentjur – okolica): "Veliko občanov sploh ne ve, komu je namenjen spomenik. Skulptura kot taka ima za določene ljudi veliko umetniško vrednost, vendar po

njihovem mnenju kip ni postavljen na pravo mesto. Če pa je že na pravem mestu, pa bi moral biti z glavo obrnjen proti Malgajevemu hribu, torej proti Hruševcu. Naši občani pa absolutno pozdravljajo odločitev za spomenik Franju Malgaju, ki ni pomemben samo za Šentjur, temveč za celo Slovenijo."

IVO BRODEJ (učitelj likovne vzgoje): "V javnosti ni bilo povedano, kdo je kip in ustvarjalca izbral. Kiar Meško je s stvaritvijo pokazal pravo simboliko, saj je kip nedokončan, tako kot Malgajevo življenje. Morebiti je vendarle nekoliko prevelik, kar pa se vleče še iz prejšnjega sistema, ko smo bili vajeni predimenzioniranosti. Za mnoge deluje prav šokantno, za kar lahko iščemo vzrok v tem, da imamo v Šentjurju malo spomenikov in da so ljudje vajeni realističnih zadev. Prostor kjer stoji kip, je morda nekoliko nesrečno izbran, saj je takoj za kipom parkirišče. Je pa res, da je bila velikost kipa verjetno razlog, da se ta ni dal postaviti drugje. Sama ideja pa je vsekakor dobra. Mnenja so seveda različna, dodal pa bi še to, da

umetniška dela v Šentjurju in tudi drugod največkrat kritizirajo tisti, ki vedo, kako bi naredili, če bi znali."

GREGA PODKRIŽNIK (kipar): "Kip po mojem mnenju ni najbolj umetniško posrečen, čeprav je še kar dobro postavljen. Sam portret bi lahko bil mnogo boljši. Za ustvarjalca kipa bi bilo potrebno razpisati javni natečaj, tako kot delajo v vseh krajih, kjer želijo imeti spomenike. Mislim, pa ne zato, ker sem sam kipar, da bi bilo potrebno delo zaupati kiparju, ne pa likovniku oziroma grafiku. Kip je drugače zelo pozitiven za Šentjur in dobro je, da smo se na tak način spomnili Malgaja."

IVEK VREČKO (ljubiteljski likovnik): "Kip je v redu. Kiarja Meška sem obiskal, ko je še ustvarjal in mislim, da se je zelo potrudil. Glede na svojo kakovost je bil kip tudi poceni. Zanimivost sem opazil na podstavku, od koder gre proti glavi nekakšna žila v kamnu, kar lahko pomeni določeno simboliko, recimo suhega

drevesa. Ne vem, če je Meško to naredil namerno, ali pa gre za slučaj, je pa vsekakor zanimivo. Sicer pa se mi lokacija ne zdi prava. Moti me, da spomenik nima pravega ozadja in da je obrnjen na občinsko zgradbo. Je pa lepo, da smo se spomnili legendarne šentjurske figure."

L. H.

ŽGAJNER

- prodaja vozil - servis - rezervni deli - kleparstvo - ličarstvo - ročno pranje - montaža gum -

- Rogaška Slatina - na obvoznici - tel.: 063/816 - 676 -

TWINGO LOCK

(spoiler, alu platišča,
armat. v lesu, meglenke,
el. paket, alarm)

CLIO

na zalogi - omejeno

AKCIJA - MEGANE cenejši do 180.000,00 SIT
pri menjavi stare za novo!

MEGANE AIDA 1.6 omejena serija

- ABS, el. paket, radio, meglenke, usnjen volan, sedež po višini
atermično steklo - CENA ZELO UGODNA

LAGUNA RXE 1.8 16V na zalogi

Pri nakupu novega vozila vas Miklavž pri
nas obdari že v mesecu novembru!

MOŽNOST KASKO ZAVAROVANJA, KREDITI NA POLOŽNICE

RADIO - TV SERVIS IN TRGOVINA

Metron

SUPOVEC s.p.

Valentina Orožna 8, Šentjur, Tel.: 063/741-304

Nudimo vam hitro in kvalitetno popravilo vseh
znamk TV sprejemnikov, videorekorderjev,
glasbenih stolpov in avtoradijev.

SUPER AKCIJA

v trgovini Metron

videorekorder GOLDSTAR 33.980

glasbeni stolp - 3 CD 37.990

TV sprejemnik GOLDSTAR 47.990
51 TTX - 2 leti garancije

Sutima

CVETLIČARSKO - VRTNARSKI CENTER VOJNIK
POSLOVALNICA ŠENTJUR
CESTA KOZJANSKEGA ODREDA 4
TEL.: 740-640

d.o.o.

NUDIMO VAM:

- * lončnice
- * rezano cvetje
- * grmovnice, bonsai
- * zemljo, čebulnice, semena
- * svileni, suhi cvetj
- * umetni bonsai, umetna drevesa
- * košare, plastične izdelke
- * keramiko, porcelanaste punčke, šatulje
- * aranžerske dodatke, celofan, trakove
- * darila za vsako priložnost

Obiščite nas in se prepričajte o naši pestri
ponudbi ter konkurenčnih cenah!

NAŠE USLUGE:

- * izdelava poročnih in žalnih aranžmajev
- * aranžiranje
- * urejanje okolice
- * izdelava po naročilu

Ob bližajočih se
prvo-novembrskih praznikih
vam nudimo veliko izbiro
rezanega cvetja ter svežih,
suhih in svilenih aranžmajev.

740-640

Praznično v Marija Dobju

Petek, 18. oktobra, si bodo krajanji Marije Dobja verjetno dobro zapomnili: tega dne ob 16. uri sta Tone Gradišnik in Igor Gorjup iz JKP slovesno odvila vodovodno pipo sredi vasi in naznanila novo ero Marije Dobja, temu dejanju pa je sledila veselica, kakršne v tej vasi še ni bilo. Med tem, ko je iz domiselnega vodometa - s spretnim vrtnanjem lukenj v vodovodno cev ga je ustvaril Tone Gradišnik - veselo žuborela voda, so častni gostje, župan Malovrh, podžupan Pungartnik, Marija Ratajeva,

direktorja Vikograda in JKP - izvajalca del - in drugi gostje enako veselo pili vodo iz pravkar odprte pipe, zbrani vaščani pa nič manj radostno spremljali to vodno slovesnost. Kaj pomeni voda krajanom Marije Dobja, sta dokazovala tudi dva slavoloka vodi v pozdrav, lepo okrašen tovornjak z ansamblom Savinja, pa številne pogrjnene in s cvetjem okrašene mize pod Štrajharjevo lopo in pod posebej za to priložnost postavljenim šotorom, ljudje pa seveda tudi v slovesnih oblekah, kravatah... Res pravi praznik.

Tehnične podatke nam je dal Tone Gradišnik iz JKP. Glavni vod meri 5300m, priključki pa še dodatnih 3900 metrov. Izvajalec del je bil

Vikograd iz Zlateč, JKP pa je bil podizvajalec za montažerska dela. Z deli so pričeli 17. avgusta, 7. oktobra pa je bil že tehnični prevzem. V tem času so izkopali okrog 5000 kubikov zemlje, vsaj 10% izkopov je bilo kamnitih, poleg glavnega voda so naredili še 67 priključkov itd. Za vodovod v Marija Dobju je šlo 10 milijonov SIT iz občinskega proračuna, 10 milijonov je prispevala država kot pomoč za demografsko ogrožene, vsako priključeno gospodinjstvo pa je dodalo po 260 000 SIT.

Kar pa je najpomembnejše, tako so rekli tako izvajalci kot krajanji, vse delo je potekalo takorekoč optimalno usklajeno. Tako Vili Kolar, direktor Vikograda, kot Igor Gorjup, direktor JKP, sta poudarjala, da so se Drameljčani izkazali kot vzorni sograditelji, kakršnih si lahko le želita. Nihče pa tudi ni pozabil povedati, da je bil duša in motor tega projekta predsednik Sveta KS Franc Štrajhar, ki je z neverjetno potrpežljivostjo in spretnostjo znal zgladiti sleherni spor in pripraviti takorekoč vse za dobro operativno delo. Tega so se očitno zelo dobro zavedali tudi njegovi sokrajanji, saj so sicer vedno na vse pripravljene predsednika vaške skupnosti presenetili in raznežili z zahvalami in spominskimi darili, okrasnim lesenim vodnjakom.

Krajanji Marije Dobja pa so se izkazali tudi kot zanimivi gostitelji. Gospa Golež je pripravila literarno predstavitev Marije Dobja («...z ene strani imamo gorovje, z druge pa plazovje« itd.), kasneje pa tudi s šaljivimi telegrami za prisotne vidnejše goste. V nočnem programu - ob ansamblu Savinja, v katerem je zelo dobro pela Štajharjeva hči, in ob obilno obloženih mizah sem sam vztrajal le do poldevetih zvečer, drugi pa menda kar tja do sobotnega jutra - sta se izkazala oba izvajalca del, ki sta obdarila dva izžrebana nova porabnika vode s fotoaparatom.

Franc Štrajhar, predsednik vaške skupnosti in Sveta KS: »Predvsem bi se še enkrat rad zahvalil tako izvajalcem, občini, kot mojim sokrajanom. Naredili smo veliko delo, ki nas je tudi tesneje povežalo. Obžalujem le, da kar velik del sokrajanov, ki so dobili vodo, ni prišel na ta slovesni zaključek. Pravzaprav bi moral reči, da jim to zamerim.

Sicer pa ne smemo pozabiti, da je še več kot polovica gospodinjstev v naši KS še vedno brez vode, kar pomeni, da nas čaka še veliko, veliko dela.«

F.K.

Kandidati SDS za Svet KS Ponikva

Janko Pušnik iz Hotunja: Hotunje morajo postati razpoznaven kraj in tudi volilna enota.

Jože Kadenšek iz Dolge gore: Ob skrbi za ceste in vodo ne pozabimo na našo »Trto«!

Anton Grmek z Zg. Selce: Čas je, da pridejo pri asfaltu in vodi na vrsto Zg. Selce, Podgaj in Ponkva.

Janez Fatur iz Slatine: Ljudje božji, ali se zavedate, da nam kmetijstvo propada?

Srečko Zupanc iz Boletine: Za asfalt od Srževice do Okroga!

Jože Korže s Ponikve: Da, seveda občina!!

Medgeneracijski tabor Fiesa 1998

Članice skupine za samopomoč VRTNICE smo bile tudi letos poleg varovancev VDC, rejencev in rejnikov ter skupine gasilcev udeležene medgeneracijskega tabora v Fiesi. Skupaj nas je bilo v Fiesi 70. Bili smo polni dobre volje, saj smo bili že sami znanci, vsi željni, da preživimo sedem lepih dni na morju.

Preživeti dnevi so bili polni doživetij in obveznosti. Po uvodnem srečanju in spoznavanju smo bili seznanjeni s programom, ki je potekal po naslednjem dnevnem redu:

-jutranja telovadba in tek pod vodstvom višje medicinske sestre,

-vsakodnevno kopanje, plavanje, sončenje in sprehodi ob morju,

-vožnja z ladjo in opazovanje podvodnega življenja,

-vsakodnevne delavnice, kjer smo izdelovali okrasne predmete, šivali in pripravljali drugo za razstave in modno revijo, ki je bila višek tabora,

-vsak večer so bila družabna srečanja s humorističnim tekmovanjem, petjem in glasbo.

Presunljivo je bilo opazovati prelep odnos med gojenci VDC in njihovimi vzgojitelji ter odnos med generacijami otrok in varovancev do nas starejših.

V takšnem razpoloženju so dnevi prehitro minevali. Ostali so nam lepi spomini, hvaležni pa smo Centru za socialno delo Šentjur, ki tabor organizira, ter sponzorjem: Sožitje Šentjur, Vital Mestinje, Trgovina Leon Selič, Potovalna agencija Guliver in Jimmy Šentjur.

Skupina VRTNIC

Ko vojna pusti sledove

So stvari, ki pustijo sledove v vsakdanjem življenju. In če so eni kot nežen dotik, obstajajo tudi taki, ki spominjajo na žalost, trpljenje in grozo. Vojna gotovo sodi med slednje. Invalidi pa so tisti, ki to najbolj občutijo. Na koncu vedno ostajajo brazgotine, takšne in drugačne.

V mesecu septembru je bilo na Kalobju v gostilni Erjavec območno srečanje vojnih invalidov. Udeležilo se ga je okrog sto invalidov in njihovih družinskih članov, med njimi pa so bili tudi gostje iz Laškega. Da je vojna relativno blizu, kaže dejstvo, da je vključenih tudi 11 invalidov iz leta 1991, starih od 30 do 40 let. V društvu si prizadevajo, da bi enak status pridobili tudi civilni invalidi, kot so npr. otroci, ki so bili po vojni poškodovani s strelnim orožjem.

Rudi Žugel, predstavnik okrajnega društva iz Celja, je delovanje Šentjurčanov pohvalil, kot eno zglednih, saj redno izvajajo svoje načrtovane dejavnosti, poleg tega pa so vanje uspeli vključiti vse vojne invalide. Med govorniki je bil tudi predsednik KS Kalobje, ki je v nekaj besedah predstavil gostiteljski kraj. Na pesimistično, a žal realno podobo kraja pa so gostje dodali, da še nikoli niso odšli od tod lačni, žejni ali celo slabe volje. Kar je tudi nekaj.

Predstavnik občine Oto Pungartnik je v svojem nagovoru dejal, da so vojni invalidi prikrajšani za največjo dragocenost v življenju in zato je naš dolg večji, kot ga lahko odplačamo.

V odgovor na to pa se je Ivan Veber zahvalil občini Šentjur, ki za svoje invalide skrbi zgledno in jim namenja več kot katera od sosednjih občin.

Za konec ali pa začetek veselega popoldneva so učenci OŠ Kalobje pod vodstvom učiteljcev Marije Kukovič in Leopolda Leskoška pripravili kratek kulturni program. Skozi recitacije, petje in ples se je marsikatero oko raznežilo in zdelo se je, kot da se je radoživa mladost naselila v vsako srce.

Mlajše generacije, ki gorja vojne morije nismo nikoli doživeli, sicer ne moremo spremeniti preteklosti, lahko pa v srcu nosimo mir za prihodnost.

Saška Teržan

Rekordna, a slaba sadna letina

Te dni Kmetijsko podjetje Meja zaključuje spravilo sadne letine na Slomu. Kako jim gre, smo povprašali direktorja Jožeta Fidlerja:

»Leto sadna letina je količinsko gotovo rekordna. Po dosedanjih izračunih so nam ugodne vremenske razmere in ustrezna tehnologija prinesle okrog 10% večji pridelek od pričakovanega. Letos bomo na 60 hektarih sadovnjakov pridelali preko 2000 ton jabolk. Žal pa nam jo je letos kar dvakrat temeljito zagodla toča in nam je takorekoč vzela vse. Jabolka, čeprav debela in lepa, imajo vse preveč brazgotin, da bi jih lahko uspešno tržili. Prvega kvalitetnega razreda takorekoč nimamo, 15% jabolk bo šlo v drugi kvalitetni razred, preko 80% vseh jabolk pa bo končalo v industrijski predelavi. Če povem, da je cena industrijskega sadja le 9 SIT za kilogram in je torej skoraj desetkrat nižja od cene jabolk prve kvalitete, potem je vse jasno. Naš letošnji pridelek bo prinesel za okrog 50 milijonov SIT manjši prihodek. Le približno polovico izgubljenega prihodka nam bo sicer vrnila zavarovalnica, drugo bomo morali »požuliti« v podjetju. To sicer še ne pomeni rdečih števil, se pa seveda pozna.«

Plantažnih jabolk se drži sloves »špricanega« sadja, kar naj bi pomenilo, da je pridelek ekološko in zdravstveno vprašljiv. Kako je s to zadevo v resnici oziroma kaj pravijo rezultati analiz glede bioloških reziduov v vašem sadju?

»Naša sadjarska tehnologija je v skladu s SIPS sistemom, s »slovensko integrirano pridelavo sadja«, kar pomeni, da se poslužujemo samo predpisanih in nadzorovanih načinov okolju prijazne pridelave sadja. Brez kemične zaščite seveda ne gre, uporabljamo pa izključno izbrana in dovoljena škropiva, ki pa so bistveno dražja in nam podražijo pridelavo za okrog 1500 DEM na hektar. Kako je z vsebnostjo reziduov v našem sadju pa ne morem reči, ker teh podatkov nimam.«

Ste pridelek že pospravili?

»Še ne povsem. Letos smo imeli nekaj več težav z obiralci, ker smo si pomagali z delavci, ki smo jih v okviru javnih del dobili od Zavoda za zaposlovanje, ki pa so bistveno manj motivirani za delo kot hrvaški sezonci.«

Se je dalo pri vas z obiranjem sadja tudi kaj zaslužiti?

»Plačilo je bilo 280 SIT na normo na uro, poskrbljeno pa je bilo tudi za hrano in prevoze. Norma ni bila visoka in so jo dobri delavci zlahka krepko presejali, nemotivirani je pa mnogokrat niso niti dosegli. Obogateti se verjetno res ni dalo, zaslužek pa je bil.«

Še eno vprašanje, ki s sadjarstvom ni povezano: kako je z vrnitvijo posestva Kmetijski šoli?

»Kolikor je meni znano, je zadeva še na sodišču, ne glede na to pa s Kmetijsko šolo odlično sodelujemo. Kot vse kaže, to sodelovanje še širimo in si od njega obetamo koristne stvari. Lahko bi rekel, da s Kmetijsko šolo nimamo nobenih težav.«

F.K.

„Lahko je tebi na suhem“

Ravno takrat, ko je bilo na prizorišču letošnje Slomškove nedelje v Slomu pri Ponikvi že vse pripravljeno za veliko slovesnost in ko so se romarji z vseh koncev Slovenije zbirali pred Slomškovo hišo, je vreme zaigralo na svoje strune. Po otvoritvi in blagoslovu hiše so vse skupaj 'požegnali' še od zgoraj. Med mašo so se dežniki odprli, zaprli, pa spet odprli. Celo pridigar - nadškof Rode - ni prezrl dogajanja pred sabo: "Lahko je tebi govoriti, ko si na suhem, boste dejali," ter "no, pa se spet vse ponavlja...", je pripomnil, ko je po predahu spet začelo deževati.

Kljub vseinu - Slomškova nedelja je mimo in tudi vreme ni izničilo njenega pomena. To prav gotovo potrjuje okrog pet tisoč romarjev, ki so se kljub slabi vremenski napovedi odločili za pot na Ponikvo.

Morda pa so dežniki očem prikriji pripravo ostalih društev v vasi na septembrski dogodek: lepo urejene stojnice gostincev, različni spominki, ki jih je pripravilo turistično društvo, klopi, ki so bile na voljo, a so zaradi dežja ostale skoraj neuporabljene itd. Na Ponikvi so pred dogodkom poskrbeli za mnogo stvari in se na veliko število obiskovalcev dobro pripravili.

Teško pa je bilo prezreti obnovljeno Slomškovo hišo. V nagovorih pred mašo je bil poleg Slomška največkrat omenjen in pohvaljen župnik Herman, ki je vodil obnovo v Slomu. Župan je prav ponosno povedal, da je Herman za požrtvovalnost in uspešno delo na Ponikvi prejel najvišje občinsko priznanje - plaketo mesta Šentjur. Zaslužil si jo je, a ni za prezreti, da se bližajo lokalne volitve in da si tudi Malovrh nabira volilne glasove.

Slomškova nedelja je mimo, avtobusov z romarji in turisti pa je na cesti proti Ponikvi še vedno veliko. Zgledno sodelovanje ponkovških društev in župnišča ob minuli prireditvi bi bilo treba spremeniti v vsakdanjo prakso. To pomeni, da bi obiskovalce prestregli tudi v turistični pisarni ali v katerem od gostišč. Verjetno ne bo več kmalu toliko ljudi naenkrat na Ponikvi, kot jih je bilo tisto septembrsko nedeljsko popoldne, vendar pa bo seštevek posameznih obiskovalcev gotovo presegel njihovo število.

J.P.

RK praznoval v Gorici pri Slivnici

V Sloveniji letos praznujemo 45-letnico prostovoljnega, anonimnega in brezplačnega krvodajalstva. Ob tej visoki obletnici občinske organizacije Rdečega križa pripravljajo srečanja krvodajalcev, da se jim na skromen način zahvalijo za plemenito delo, ki ga kot darovalci krvi gotovo opravljajo, in tistim, ki so se klicu po življenjski tekočini največkrat odzvali, podelijo republiška priznanja in nagrade.

Da je bila za organizacijo take prireditve izbrana Gorica pri Slivnici in v njej Krajevni odbor Rdečega križa, ni naključje, saj so v Krajevni skupnosti Slivnica pri Celju krvodajalci takoj za Planino najštevilnejši, krajevni odbor RK pa prizadeven in uspešen. Krvodajalskih akcij se 2-krat letno udeleži tudi po sto darovalcev. Sicer pa je v šentjurski občini po besedah podpredsednice Območnega združenja RK Dušanke Pešak 1500 krvodajalcev, od katerih se letno krvodajalskih akcij udeleži okrog 600. (Krvodajalske akcije organizirajo 5-krat na leto, in sicer 2-krat v Šentjurju in Gorici pri Slivnici ter na Planini).

Prireditvev je bila v soboto, 17. oktobra, ob 17. uri in se je začela z »akademsko točnostjo«, ko so pevke domačega pevskega zbora polno dvorano kulturnega doma pozdravile z Zdravljico, potem pa so sledili številni pozdravi in govori. Najprej je dobrodošlico zaželela

predsednica Krajevnega odbora RK, Andreja Zelič. Dušanka Pešak je orisala zgodovino krvodajalstva na splošno in na slovenskih tleh. Župan Jurij Malovrh je preletel prijetne dogodke zadnjih dni v šentjurski občini, od tekmovanja mladih gasilcev, misijonske tombole, do Dramelj, kjer je približno 100 družin dobilo pitno vodo, in poudaril, da je najlepši dogodek ravno to srečanje, saj je darovanje krvi najbolj plemenito dejanje. Dodal je še, naj bi bila kri darovana v čim večji meri za porodnice, ponesrečence in bolnike,

naj pa ne bi stekla niti kaplja krvi v vojaške namene. Predstavnik domače krajevske skupnosti, Janko Cerkvenik, je pohvalil »naše mravljice«, aktivistke Rdečega križa, brez katerih prireditve ne bi bilo, in se zahvalil vsem krvodajalcem.

Dušanka Pešak in sekretar Območnega združenja RK Šentjur, Slavko Slejko, sta podelila priznanja RK Slovenije krvodajalcem, ki so kri darovali več kot 50-krat. Priznanja so prejeli **Ivan Golob, Anton Hribernik, Ivan Ojsteršek, Stane Kajtna, Martin Trbovc, Zvonko Oprešnik, Ivan Pungeršek, Franc Pilko, Dušan Pisanec, Dimitrij Paher, Aleksander Konrad, Ivan Šmid, Mila Tifengrader, Viktor Lavre, Edvard Jelen, Štefan Luc, Jakob Selič, Franc Iskrač in Branko Ribič**. Posebna priznanja za dolgoletno sodelovanje na področju krvodajalstva so dobili še **Anton in Angela Hribernik** s Kalobja, **Mihaela Tisel** in **dr. Janez Šmid** s Planine ter Krajevna organizacija RK Gorica pri Slivnici pod vodstvom neutrudljivih, predsednice **Andreje Zelič** in podpredsednice **Nade Pungaršek**.

»Marsikdo v svojem življenju ne spije toliko vina,« je sledila bolj ali manj posrečena primera, a ljudem toliko bližja, ko je napovedovala, domačinka Slavica Gobec, skušala ponazoriti količino darovane krvi

krvodajalcev, ki so kri darovali več kot 100-krat. Tem je najprej spregovoril Edvard Glaser, predsednik komisije za krvodajalstvo in transplantacijo. Kljub obljubi, da bo kratek, ker so vse izrekli že njegovi predhodniki, in trditvi, da so dolgi govori zdravju škodljivi, se je njegov govor zavlekel kar v dobre pol ure. Postregel nam je s statističnimi podatki, da je bilo v Sloveniji do zdaj več kot 3 milijone krvodajalcev, ki so dali skoraj poldrugi milijon litrov krvi, in da ima celjska regija kar 7,8 % krvodajalcev od vseh prebivalcev, kar je eden izmed najvišjih deležev v Sloveniji. Podal se je v čisto strokovne vode. Ni pa tudi pozabil omeniti, v kako lepem kraju živimo in kako je samo sledil lepotam, da je prispel v Gorico pri Slivnici. Končno je prišel k bistvu, na oder povabil krvodajalce-najjubilate, ki so kri darovali več kot stokrat, in jim izročil darilo Rdečega križa (zlatu uro) in priznanje Rdečega križa Slovenije.

Jože Žlender iz Loke pri Žusmu je kri daroval 135-krat: »Kri dajem od leta 1962, ko sem bil v vojski in sem na račun tega lahko šel en teden prej domov, kar mi je pri dvehletnem služenju vojske veliko pomenilo. Potem pa sem se tako navadil. Daroval sem jo tudi 4-krat letno.

Marjana Pušnik s Planine je povedala: »Moje glavno sporočilo je: Vsi na krvodajalsko akcijo! Kri dajem tudi po 3-krat na leto, saj so zdravniki

pri zadnjem porodu ugotovili, da imam tako kri, ki pomaga ženskam pri porodu, kar so mi prišli tudi osebno povedat na dom. Darovanje krvi mi pomeni še toliko več, ker bi mi na porodu umrl sin, če ne bi dobil zadostne količine krvi.«

Franc Romih iz Bukovja je bil precej skromen in redkobeseden, a sem vseeno izvedela, da kri daruje že od leta 1963, ko je služil vojsko. Ko je še delal, je kri dajal 4-krat na leto. »Za v Ljubljano,« je poudaril, sedaj pa jo daje še na krvodajalskih akcijah v Gorici pri Slivnici.

Konrad Lenart iz Dramelj je imel naslednje sporočilo: »Zelo lepo se počutim, ko lahko

nekomu darujem kri in mu s tem ohranim življenje. Dokler bom zdrav, bom dajal kri. Sploh pa imam 5 sinov, ki že nadaljujejo družinsko tradicijo in upam, da jo bosta še dve hčeri. Glede krvodajalstva lahko rečem, da smo najmočnejša družina v Dramljah.

Prireditvev so popestrili tudi domači kulturniki, že omenjene pevke Pevskega zbora Kulturnega društva Gorica pri Slivnici, ki so sploh z zadnjo pesmijo, makedonsko ljudsko Brala Jana kapini obiskovalcem pognale kri po žilah. Nejc Rosenstein, Tamara Hrovatič in Mateja Zelič so glasbene sposobnosti pokazali za klavirjem, podmladek Rdečega križa je zapel pesmico, za katero je besedilo prav za to prireditvev napisala Tilčka Novak. Patricija Škornik in Maja Tičar sta zaigrali na citre.

Obiskovalci so si po več kot pol drugi uri trajajoči prireditvi že zaslužili domači golaž, ki so ga »mravljice« morale skuhati kar za 300 ljudi. Po večerji je na oder stopil še domači narodnozabavni ansambel Jožeta Bohorča in obiskovalcem, še posebej že med prireditvijo veselim in zgovornim Planinčanom, končno ponudil priložnost, da je kri močnejše zakrožila po celem telesu.

Nina Gradič

Iz KS Ponikva

Bliža se konec mandata Sveta KS, ki je bil krajši, saj je trajal le dobri dve leti in pol. Zdi se mi potrebno, da Ponkavljanse seznanim s tem, kaj smo v tem času naredili in česar nam ni uspelo.

Leta 1996 smo morali najprej odplačati 6 milijonov SIT dolga za asfaltiranje ceste v Zg. Dobovcu. Nato smo istega leta asfaltirali cesto v Sp. Dobovcu in del ceste proti cerkvi Sv. Ožbolta, naslednje leto proti Bobovemu, letos pa še do Lovskega doma v Slatini in cesto v Dolgi gori. Skupaj je to 5400 metrov. Iz samopriskevka smo dobili 37 M SIT, 3,6 M pa so z delom in denarjem prispevali še občani ob teh cestah. Če ne bi bilo dolga iz leta 1995 in bi od občine dejansko dobili obljubljenih 20% dodatnih sredstev, bi lahko zgradili še 1300 metrov cest in izpolnili referendumski načrt.

Iz sredstev, ki jih dobivamo od občine za delovanje KS, urejanje naselij, vzdrževanje krajevnih cest ter iz Sklada stavbnih zemljišč, smo financirali redne naloge KS. V letih 1997 in 1998 je bilo tega denarja skupaj 25 M SIT in so bila porabljena takole: za gramoziranje makadamskih cest 4,5 M, zimsko službo 1,3 M, dotacije društvom 4,8 M, dotacije posameznim skupinam krajanov (ceste, vodovodi, plazovi...) 1,5 M, sanacija vodovoda v Slatini in Lutruju ter plačilo razlike za porabljeno vodo 2 M, za delovanje pisarne, novoletno okrasitev, označevanje, čiščenje ceste na Ponikvi in drugo 7 M. Iz teh sredstev smo plačali tudi stroške preplastitve ceste od stare OŠ do trgovine Lipa, obnovitve igrišča, ureditve okolice gasilskega doma, postavili pa še bomo tri luči za javno razsvetljavo. Z denarjem iz Sklada stavbnih zemljišč bomo morali sodelovati pri prekritju strehe na stavbi KS (1,3 M), razliko v višini 1,4 M SIT pa bo prispevala občina.

KS ima tudi lastne prihodke, največ od najemnine grobov. Tu se zbere vsako leto okrog 1M SIT, kar porabimo za vzdrževanje pokopališča in vežice. Nepotreben je velik strošek, ki ga imamo z odvozom kontajnerjev za odpadke (preko 80 kontajnerjev), ki jih na pokopališče prinašajo krajanji z vse KS. Čeprav je bil letos sprejet občinski odlok o odvozu odpadkov in so o njem bila obveščena vsa gospodinjstva, jih je k organiziranemu odvozu pristopilo zelo malo.

Letos bodo poleg volitev v Svet KS tudi volitve v Občinski svet in volitve župana občine Šentjur. Ker je tudi od njih odvisno, koliko denarja bomo dobili v KS, vas bom seznanil, koliko smo ga dobili v preteklem obdobju. Preplastena je bila cesta skozi kostanjev drevored, narejen pločnik v Hotunju in pešpot v drevoredu, dodeljeni sta bili dotaciji za Slomškovo rojstno hišo in Turistično društvo, delno popravljena streha na šoli, kupljeni reflektorji v dvoranji, popravljena razsvetljava do železniške postaje in morda še kaj, česar ne vem. Skupaj to znaša okrog 20 milijonov SIT, za investicije v vsej občini pa je bila v teh letih porabljeno okrog 1 milijarda SIT iz državnih in občinskih virov. Mi smo od tega dobili le 2% in sami presodite, če je to pravičen delež, če upoštevate, da nas je Ponkavljanov 12% vseh prebivalcev občine.

Dela, ki smo jih ves čas prijavljali v občinske plane, pa so še naslednja: asfaltiranje ceste Okrog - Srževica in Bač - Slatina, sanacija cest v Slatini in Dolgi gori, razširitev mostu pri železniški postaji, obnova stavbe KS in asfaltiranje igrišča pri šoli.

Svet KS je vodil tudi akcijo za ustanovitev občine Ponikva. Čeprav smo naredili vse, kar zakoni zahtevajo, nam Državni zbor ni dal zelene luči. Zakaj pri tem nismo uspeli, ne morem reči. Dejstvo je, da so uspele mnoge manjše KS, mnoge večje pa tudi ne. Nikoli nismo dobili nobenega odgovora ne od Vlade RS, ne od Državnega zbora in ne od Ustavnega sodišča. Ker smo do odgovorov po Zakonu o upravnem postopku upravičeni in smo v skupini KS, ki še vedno zahtevajo, da nas pristojni organi obravnavajo enakopravno kot druge KS, upam, da bomo slej ko prej izvedeli, zakaj nam doslej ni uspelo. Verjamem tudi, da bomo, če bomo dovolj vztrajni, enkrat postali samostojna občina.

Predsednik Sveta KS: A. Vrečko

Slivniški planinci podobe na ogled postavijo

Od 1. do 20. oktobra je bila v šentjurski knjižnici na ogled razstava dela PD Slivnica pri Celju v letu 1998 s poudarkom na planinskem taboru, ki je organizacijsko in finančno prav gotovo najzahtevnejši projekt vsakega planinskega društva.

Odprtje razstave so z majhnim kulturnim programom popestrili udeleženci planinskega tabora in tisti, ki se bodo tabora morda udeležili v prihodnje. Zapeli so taborsko himno in zafrkljivo gorniško pesem Kranjski Janez gre v planine. Predsednik društva Ferdo Ježovnik je prisotne seznanil z delom društva v desetih letih obstajanja: »Društvo ni imelo ne vzponov ne padcev, ampak si je počasi in vztrajno nabiralo izkušnje s sodelovanjem na orientacijskih tekmovanjih, planinskih kvizih, planinskih taborih in tečajih za planinske vodnike.« Vodja letošnjega tabora v Medvodjah Matej Planko, pa je podrobneje predstavil potek tabora. Poseben gost je bil predsednik Savinjskega meddruštvenega odbora Marjan Aubrecht, ki je slivniškim planincem namenil par besed za vzpodbudo.

Ker pa razstava ni namenjena sama sebi, ampak predvsem obiskovalcem, me je zanimalo, kakšno zanimanje je bilo zanje. Knjižničarke so mi povedale, da so se obiskovalci knjižnice (predvsem otroci) dostikrat ustavljali ob razstavi, sploh v prvem tednu, sedaj pa je zanimanje padlo, normalno, saj si tisti, ki so v knjižnici večkrat v mesecu in so si razstavo ogledali že v začetku meseca, razstave ne bodo ogledali še enkrat. No, da sem preverila te podatke, sem res povprašala nekaj otrok, kaj si mislijo o razstavi in izkazalo se je, da je nekateri še opazili niso, drugi pa so si jo ogledali z velikim zanimanjem in bi se bili pripravljene tabora tudi udeležiti, če bi jih bilo le več iz istega kraja, to je iz Šentjurja.

Razstava bo romala še v savinjski konec, po novem letu pa bo na ogled še v slivniški osnovni šoli.

N.G.

Slivniško društvo upokojencev pred obletnico

Konec letošnjega leta bodo slivniški upokojenci praznovali eno leto, kar so izstopili iz šentjurskega društva upokojencev in ustanovili svoje. Zakaj? Po besedah predsednika društva Martina Cmoka je bil glavni razlog ta, da bi imelo 236 članov iz Krajevne skupnosti Slivnica pri Celju sedež društva v kraju, da jim bo le-ta bliže, poleg tega pa se je Šentjur do njih včasih obnašal preveč mačehovsko, je dodal Martin Cmok.

Kakorkoli že, upokojensko društvo je dobilo od krajevne skupnosti pisarno, ki si jo deli z gospodom Škobernetom. Imeli so ustanovni občni zbor in z delom začeli že v januarju, ko so organizirali večer domače glasbe. Poveselili so se ob dnevu žena oziroma materinskem dnevu, vsak mesec organizirali izlet, pred kratkim pa so »piknikovali« pri novo obnovljeni cerkvi svete Helene v Javorju. Piknika se je udeležilo kar 115 članov. Najprej so jih s pesmijo pozdravili Štefanski fantje, potem pa so se zabavali ob živi glasbi in uživali ob dobri hrani.

24. oktobra so se mudili tudi v Pomurju, sicer pa bodo še martinovale in z občnim zborom ter zabavo po njem v prvi polovici decembra zaokrožili prvo leto delovanja domačega upokojenskega društva.

N.G.

Ježki na taborjenju

Bila je sobota in zunaj se je začel delati lep jesenski dan. Pred OŠ Franja Malgaja se je zbrala gruča otrok: člani Športno zabavnega kluba Ježek iz Društva za pomoč duševno prizadetim Šentjur - Sožitje ter taborniki roda Divjega petelina Šentjur. Skupinica je kaj kmalu štela že okoli 70 oseb. Pripravljali smo se, da skupaj preživimo prekrasno sobotno dopoldne.

Med Ježki se je čutilo vznemirjenje in radovednost. Z zanimanjem so si ogledali taborniške prostore v šoli in navdušeno zapeli pesmico mladim tabornikom v pozdrav. Sledil je pregled opreme v nahrbtniku za taborjenje, pri čemer jih je najbolj razveselilo to, da taborniki niso pozabili spakirati tudi ustne harmonike in kitare. Glasba jih res navdušuje in zelo radi pojejo. Določili smo še vodnike: Tina je vodila Mravljice, Alojz Vidre in Jani Jelene, Jani Kukovič jim je predal vodniške zastavice in četica se je začela pomikati proti tabornemu prostoru roda Divjega petelina. Tam so taborniki že dan prej pokosili travo, uredili poti, taborni ogenj in pospravili kočico, tako da so lahko na njem s ponosom sprejeli svoje goste. Sok, ki jih je že čakal, je bil vsekakor sprejet z glasnim mmmmm, kar je taborniški način odobravanja. Če v njihovi bližini zaslišite glasno brenčanje zzzzzzzz vedite, da ste gotovo storili kaj, česar oni vsekakor ne odobravajo: npr. odvrgli smeti kar na tla.

Po pavzi so se razdelili v skupine in začeli s postavljanjem šotorov. Res prijeten občutek je bil opazovati, kako dobro so se ujeli mladi taborniki in Ježki. Slednji so bili ob vsaki uspešno opravljeni nalogi tako navdušeni, da nikakor nisi mogel ostati ravnodušen. Vsak je dobil priložnost, da pomaga in ko so šotori ponosno stali, so čevlji kar frčali okrog, otroci pa so se

gnetli pod šotorskim platnom. Taborniki so jim potrpežljivo pomagali in se veselili z njimi. Seveda smo se med postavljanjem tudi precej nasmejali majhnim nerodnostim. Voditeljica kluba Ježek Nataša Jeršič je z zadovoljstvom opazovala tudi tiste najbolj prizadete člane, ki so se brez problemov vključili v taborniško sredino in z zanimanjem pomagali. Veseli so bili tudi obiska predsednika Sožitja g. Jeršiča in ravnatelja OŠ F. Malgaja Marjana Gradišnika.

Pri postavljanju tabornega ognja je bilo že malo več nestrpnosti, saj je ob misli na golaž vsem že pošteno krulilo v želodcu. Alojz, Janez in Tina so dvignili zastavo, medtem ko smo ostali bolj ali manj uglaseno, a vendar iz srca zapeli himno. Da nismo preveč mislili na golaž, smo nabirali vejice, se učili o oblikah različnih ognjev in se igrali igrice. V trenutku, ko je kuhar mimo nas privršal s polnim kotlom in je prijetno zadisalo po koščkih govejega mesa v omaki, smo pozabili na vse, kar smo delali, zgrabili vsak svoj krožnik in žlico ter se pridno postavili v vrsto. Na prostor, ki je bil prej poln otroške igrivosti, je legla »delovna« tišina.

Ker se je dan medtem prevesil že v pozno popoldne, je za igranje kitare in petje ostalo bolj malo časa. Kljub temu je Jani vzel v roke kitaro in skupaj smo si zapeli Mi se imamo radi, kar je resnično na nek način povzelo dogajanje tega dne. Lidija, Marko in Tina so spustili zastavo in s strani Ježkov so bili taborniki nagrajani z glasnim mmmmm. Pospravljanje prostora je nekaterim ukradlo še kakšno urico, ostali pa smo se zadovoljni in nasmejeni odpravili nazaj proti osnovni šoli in nato naprej do domačih ognjišč.

Barbara Gazvoda

Dobjanske kmečke igre

Po kar nekaj uspešnih prireditvah minulega poletja so se v Dobju odločili tudi za kmečke igre. Plakati so obetali tekmovalni boj za življenje in smrt ter seveda kopico zabave.

Na samem prizorišču 25. oktobra pa se je izkazalo, da je poudarek na slednjem. V Turističnem društvu Dobje so očitno ugotovili, da so se s kmetijstvom kot takim teden prej na Planini dovolj ukvarjali.

Bodoča mlada občina se očitno zaveda pomembnosti svoje identitete in prav v tem je bila originalnost njihovih prizadevanj. Vabila, ki so jih Dobjani prejeli, so bila prava zakladnica narečnih znamenitosti in razumevanja domačega življenja.

Zgodilo se je na običajnem prireditvenem prostoru pred Kulturnim domom, kar bi bilo sicer čisto vrede, če to slučajno ne bi bila tudi cesta, a je znal voditelj tudi iz tega napraviti točko v programu. Sodelovale so ekipe iz različnih okoliških krajev in oba osma razreda dobjanske osnovne šole. Tako tekmovalci kot navijači so bili iz mlajših vrst, a ni bilo zato nič manj napeto. Nogomet z bučami, ličkanje koruze, poseben sistem zabijanja žebeljev in vlečenje vrvi so bile preizkušnje, ki so eno za drugo izločale poražene ekipe. V veliki finale, kviz v kulturnem domu, sta se uvrstili ekipi iz Šentvida in Planine. Slednji so gostitelje pred tem še prijazno opozorili, da če že mučič ljudi s težaškimi delom, kot je vlečenje štrika, jim daj vsaj piti. Napako so seveda nemudoma popravili. Oškodovani pa se kljub temu niso izognili preverjanju znanja na odru.

Vprašanja iz poznavanja Kozjanskega so bila še kar uspešno odkrivanje sponzorjev večera, medtem ko je bil drugi del iz poznavanja domačih običajev trši oreh. Čeprav tekmovalcem ni manjkalo domišljije in duhovitosti, pa je pojasnilo za razne purunklje še najbolj zanesljivo zadelo kaka babica iz občinstva.

Simpatični razsodnici Verici sicer ni bilo treba miriti preprirov ali pretepev, a je imela kljub temu dosti dela. Na srečo pa je sonček na njeni majici z napisom "Bug daj!" ves čas spominjal na to, da so zmagovalci vsi. Biti pristranski pa ni imelo smisla, saj med finalisti tako ni bilo domačinov. Tolažba gor ali dol, brez sence dvoma so zmagali Planinčani in temu se je dalo samo zaploskati.

Sledila je pevska točka okteta Grič iz Večjega brda, ki je blestel in požel buren aplavz. Vijolice, tistega večera verjetno najpogosteje omenjane rože, pa se kar nekako niso hotele pojaviti. Ansambel Happy end je imel nalogo, da ljudstvo prebudi iz melanholičnega razpoloženja, kamor ga je zazibala ubrana zborovska pesem. Izkazalo se je, da gre to težje kot bi si človek mislil, enostavno zato, ker je nepregledna množica obstala v veži kot zacementirana. Pa ne zato, ker se ne bi zabavali - sumim, da jim je nek notranji saboter natvezil, da pobirajo vstopnino.

Zvezda večera in glavna atrakcija je bila seveda Irena Vrčkovnik. A so me že v začetku opozorili, da ČE sploh pride. Obstajala naj bi celo možnost, da je šlo za komercialni trik. No, sama si nisem preveč belila las s tem - česa takega pa v Dobju res ne bi bili zmožni.

Seveda je prišla. Ob polnoči pa je zagorel še objubljeni ognjemet. Sem že rekla, da se spleča iti na svoje. Potem ostane kaj celo za ognjemet. Vsekakor pa je bilo lepo in če ste vsi stvar zamudili, pripišite sebi. Dobjani so svojo nalogo solidno izpeljali.

Saška Teržan

Samotna zabavna prireditev z ansamblom Nasmeh

V petek, 25. septembra, je Šentjurčane pred Blagovnico Resevna zabaval ansambel Nasmeh. Fantje so bili sicer pohvalno nasmejeni in zabavni, vendar pa večino časa med 9. in 16. uro skoraj niso imeli koga zabavati, razen dveh varnostnikov, podžupana Ota Pungartnika, Jurijeve, Resevnine, Hribove stojnice in tistih, ki so stali za njimi, ter prijazno vabili mimoidoče na degustacije osličev, lignjev, klobas, čokolad, piškotov, sirnih namazov... Da se ne bi po pomoti zlagala, sem vprašala gospodično, ki je zastopala Hrib, če je bilo morda jutraj več ljudi. To je zanikala, vendar mi je obljubila, da se bodo popoldan gotovo zbrali. Pravzaprav sem se kot edina neposredna gledalka počutila kar smešno in kmalu sem nehote postala sama center pozornosti, ko se je pevec odločil, da se bo kar preko mikrofona malo pogovoril z mano, kot je pač navada, da ansambli iščejo stik z občinstvom. Problem je bil v tem, da se mene ni nič slišalo in najbrž vsi mislijo, da sem se z vsem strinjala in da bodo dobili fotografije po pošti... Medtem, ko sem čakala, da bi se kaj zganilo, sem se najedla, zamikala me je tudi akcija piva Celjski Grof, čemur pa sem se žal morala odpovedati. Fantje iz Nasmeha so si vzeli zaslužen pavzo za kosilo, kar jim privoščim in še takrat se jih je slišalo smejati, čeprav so bili brez mikrofona. V kakovost njihove glasbe se ne bi spuščala, menim pa, da so dobri, prilagodljivi in dobro »splošno glasbeno izobraženi« - ko sem kasneje še enkrat zakorakala mimo, so me presenetili in navdušili z pesmijo Pegasto dekle in Muzika na struju. Torej, na prizorišče sem se oglasila še enkrat, pa je bilo še vedno bolj ali manj samotno.

E.K.

Obvestila matične službe

Poročili so se

Boštjan Veličkovič s Kamenika in Natalija Mošmondor s Ponikve; Aleš Božijak iz Podgorja in Marija Zapušek s Praprotna, Franjo Žveglar iz Tratne in Cecilija Vodopivec iz Hotunja; Edvard Destovnik iz Šentjurja in Nataša Doler iz Pernovega; Andrej Palčnik in Minka Bezgovšek iz Hotunja; Miran Ogrizek in Marija Brantuša iz Šentjurja; Robert Cehner in Mateja Obrovnik iz Stopč.

Umrli so

Leopold Močnik (76) iz Jazbin vrha, Anton Dobnik (71) iz Ostrožnega, Bojan Zupančič (23) iz Šentjurja, Martin Flis (59) iz Osredka.

OBVESTILO

Iniciativni odbor za izdajo zbornika šentjurskih avtorjev literarnih del vabi vse avtorje, starejše od 15 let, da prispevajo svoja avtorska dela (odlomke literarnih del, pesmi, študije...).

Prispevke pošljite v Knjižnico Šentjur do 15. decembra 1998.

Vsi poznane avtorje bodo povabili na skupen razgovor do 15. novembra.

Za IO: Jože Marjan Mastnak

Mali oglasi

Prodam ribnik (5000 m²), potreben sanacije, in več parcel za vikend v okolici Šentjurja. Tel.: 063 441-826 (zvečer)

V Šentjurju prodam 2-sobno stanovanje (51m²) in garažo. Tel.: 063 740-478 (po 20. uri)

Prodam manjšo hišo (120m²) v okolici Kozjanskega- Hrastje. Cena: 5.900.000 SIT

Tel.: 063 32 287

S policijske postaje

Fantje Šentjurčani se ne dajo

Na enem od večernih obhodov je policijska patrulja prišla na zanimivo »prireditve« v enem od lokalov v tržnici: štirje »prijatelji« so radostno razbijali kozarce, se medsebojno »rekreirali« tako vneto, da jih tudi policisti niso uspeli ustaviti. P. M. so odvedli na hladno, osamljeno užaloščeno trojico pa so povabili na skupen zmenek pri sodniku za prekrške.

Na hladnem je končal tudi A.G. iz Dramelj, ki je močno podkrepjen z maligani preveč odločno dokazoval svoji ženi večno ljubezen. Svoje resne namene je podkrepil tudi z mesarsko pištolo. Šele policisti so uspeli ohladiti njegovo strast v znanem prostorčku.

V začetku oktobra je bilo zanimivo tudi v Trnovcu. Osemindesetletni G.B. očitno ni bil zadovoljen s svojo snaho in jo je sklenil z nekaj odločnimi udarci lahko popraviti. S popraviлом pa se ni strinjal njegov sin G.A., ki je očetu »posojeno« po hitrem postopku vrnil. Če je zdaj zadeva poravnana, se bosta oče in sin v kratkem pogovorila pri sodniku za prekrške.

Na predvečer občinskega praznika so imeli fantje fešto tudi na železniški postaji. Najbolje se je odrezal J.F. iz Šentjurja, ki je svojemu sokrajanu J.D. z basebalsko palico precizno izbil dva zoba in ga s pomočjo kolegov tudi sicer dobro obdelal. Bil je tako temeljit, da si je prislužil obisk na sodišču zaradi kaznivega dejanja težje telesne poškodbe.

Povzročil nesrečo in pobegnil

20. oktobra zvečer je M.T. s Planine zbil po cestišču pečca Tanjška iz Suhega, kar pa seveda ni opazil in se je odpeljal naprej. Razbito ogledalo in drobci stekla so ga izdali in že naslednje jutro se je znašel v rokah policistov. Ti se bodo potrudili in M.T. zrihtali napotnico za sodnika.

Denacionalizacijske krivice

Smo stanovalci v občinskem stanovanju na Ipvčevi 30 in živimo v neznosnih življenjskih razmerah. Kot vedo povedati starejši stanovalci, se v to hišo ni vlagalo že 25 let, nujno pa bi bilo prepleškati hodnik in urediti spodnja stanovanja, ki jih ogrožata zdravju nevarna vlaga in soliter. Vse od sprejetja denacionalizacijskega zakona je prav ta zakon vedno izgovor, da se v tej hiši ne naredi nič. Smo mar ljudje, ki živimo v hiši, res tako malo vredni, da se od nas zahteva le plačevanje najemnine?

Je še več stvari, ki nas žulijo, a zaenkrat želimo le, da se z nami ravna podobno kot z drugimi občani.

Tine Žveglar, predstavnik hišnega sveta

Urbanizem po drameljsko in šentjursko

V bližini naselja Dramlje nastaja največje gnojnišče za gnojnico - upamo, da ne bo odprto.

Prav bi bilo, da ga prideta pravi čas pogledati sanitarni in gradbeni inšpektor.

M. Lavbič

V spomin

Umril je prijatelj, ribič in dober človek Franc Kodrič.

Rodil se je pred 73 leti železničarju in gospodnji iz Šentjurja. Že na svoj 18. rojstni dan leta 1943 je začel prvo kalvarijo kot prisilno mobiliziran nemški vojak na ruski fronti. Kaj je tam preživel najbolje pove podatek, da je bil leta 1944, ko je prišel v rusko ujetništvo, edni preživeli iz enote 62 topniških opazovalcev.

V Šentjur se je vrnil leta 1946. S poštenostjo, pridnostjo in odprtim srcem do sodelavcev je postal direktor Slovenijalesa v Celju.

Dolga leta je bil predsednik ribiške družine Voglajna. Ribe so bile njegove prijateljice, voda njihov in njegov vrt, vodne rastline njegove rože. Ni bil le predsednik ribičev temveč tudi njihov oče. Še danes uporabljamo njegov zemljevid, na katerem je označil vsa mesta, kjer je človek s posegi ali malomarnostjo ogrožal njegove ribe.

Drugo kalvarijo je preživel pred dvema letoma, ko je prestal hudo operacijo. Upal je, da bo s svojo močno voljo premagal bolezen, žal pa ni bilo tako.

Tretja kalvarija se je pričela pred šestimi meseci, ko so mu zdravniki povedali, da je pred njim le še pol leta življenja. Ni ga bilo strah smrti, bal se je le, da bi na koncu izgubil svoje osebno dostojanstvo. Tu mu je bila usoda dobrotna, saj je še dober teden pred smrtjo opazoval svoje ribe na jezeru.

Prim. Ivan Moser

KOL'KOR ŽLIC, TOLKO LET...!

16.oktober - svetovni dan hrane. Povsod beremo o naših, slovenskih prehrabnih navadah, vplivu reklam, tradicije, vzgoje in mode na izbiro hrane, socialnih dejavnikov, nepravilni izbiri živil in pripravi hrane, skratka slabem načinu prehranjevanja.

Vemo, da je tesna povezava med nepravilno prehrano in incidenco kroničnih bolezni, debelostjo, boleznimi srca in ožilja, presnovnimi boleznimi, rakom, boleznimi sklepov in okostja... Pa vendar! Se zavedamo, znamo, poznamo dejavnike tveganja za zdravje, povezane s prehrano in obenem koristi zdrave prehrane?

Že novorojenčke navajamo na industrijsko hrano, saj jo je enostavneje pripraviti(?), je stalno pri roki(?), je cenejša(?), pa še ženske dojke ostanejo lepe(?). Ob prvem čaju ali soku dodamo malo sladkorja - za boljši okus. Ali nismo že nekje slišali, da malček ne pozna okusa sladkorja in mu je popolnoma vseeno, ali je čaj nesladkan (zdrav za zobe in organizem), okus po sladkem pa mu kmalu privzgojimo. Telo pa s sladkorjem nima nobene koristi, energijo, ki jo le-ta da pa lahko nadomestimo z 999 bolj zdravimi živili.

V otroštvu jih razvajamo s pijačami kot so Coca Cola (in podobne, ne prečitamo pa, kaj piše na etiketi pod rubriko "vsebuje". In - skupaj pijemo pijačo naše in njihove mladosti.

Ko odrastejo, jim z lastnim zgledom vcepljamo: "Saj pijem le pivo in vino, to pa ja ni alkohol!" Pa smo pogledali etiketo, kjer piše vol.% alkohola? Res je, zdravniki priporočajo občasno v manjših količinah (merilo ni žeja!) dobra vina ali pivo ob hrani, ker dokazano upočasnijo nastajanje bolezni srca in ožilja. Toda razmerje med koristnostjo in tveganjem se pri posameznikih zelo razlikuje.

Pehanje za existenco nas sili, da si ne vzamemo časa za pripravo hrane, kaj šele, da bi jo sede, v miru užili. Bašemo se s tako imenovano "fast food", ki ima le to dobro lastnost, da nas hitro nasiti. Svojo odsotnost od doma oziroma otrok pa kompenziramo s polnim hladilnikom "kosilo je na drugi polici, večerja na tretji, v vratih pa, če boš žejen". Kje pa je zajtrk - za šolarja najpomembnejši obrok? Dokazano: otrok, ki ne zajtrkuje, je bolj utrujen, nezbran, kaže motnje v vedenju, pomanjkanje ustvarjalnosti, navdušenja, zanimanja... Ameriški strokovnjaki za prehrano (zopet ti Američani!) so celo izračunali, da imajo šolarji, ki ne zajtrkujejo, povprečno za eno oceno slabši učni uspeh. Naj jim verjamemo? Zakaj pa ne? Prehrana otroka in mladostnika je v primerjavi z odraslo osebo toliko pomembnejša, ker že kratkotrajnejše pomanjkanje energijskih hranil (recimo zajtrka) upočasnijo rast, razvoj, povzročijo slabo počutje in utrujenost, s tem pa tudi zmanjšanje opravičnih zmoglosti, ki jih starši od šolarja pričakujemo.

O načelih zdrave prehrane smo že slišali, vendar pozabili! Kdor išče, ta najde, pravijo! Sicer pa, ko naredimo vse, da izgubimo zdravje, bi naredili vse, da bi ga spet imeli.

Srečo Črep

Na podlagi 10.člena Zakona o športu (UL RS št.22/98) objavlja
Občina Šentjur pri Celju

JAVNI RAZPIS

ZA ZBIRANJE PREDLOGOV ZA SOFINANCIRANJE PROGRAMOV ŠPORTA ZA

LETO 1999, KI JIH BO V LETU 1999 FINANCIRALA IZ SVOJEGA PRORAČUNA

1. Na razpisu lahko sodelujejo: športna društva, njihova združenja ter javni zavodi oz. tudi drugi, ki so ustanovljeni za izvajanje športne dejavnosti.

2. Iz proračunskih sredstev se bodo sofinancirali naslednji programi:

a) Program za otroke in mladino (Zlati sonček, Športna značka, tečajji plavanja, programi, ki imajo značaj redne vadbe, ŠŠD, itd...).

b) Programi športa za vse (organizacija občinskih prireditev).

c) Programi redne vadbe v telovadnicah.

d) Programi za šport nadarjenih otrok in mladine (selekcije v tekmovalnih društvih).

f) Programi izobraževanja strokovnega kadra.

3. Predlagatelji morajo posredovati natančen opis programov , s podatkom o predvidenem številu udeležencev, krajem izvajanja športne aktivnosti in urnikom.

4. Program mora biti finančno ovrednoten z navedenimi viri financiranja.

5. Pri izbiri programov bodo upoštevani predlogi, ki bodo v skladu z "Merili za financiranje športa v občini Šentjur".

6. Rok za prijavo na razpis je 15.1.1999.

7. V roku prispele prijave bodo ovrednotene po "Merilih za financiranje športa v občini Šentjur".

8. Po sprejemu občinskega proračuna bodo v roku 14 dni podpisane pogodbe s posameznimi izvajalci.

9. Vloge se morajo poslati na naslov: Občina Šentjur pri Celju, Mestni trg 10, 3230 Šentjur. Podrobnejše informacije so na voljo pri g. Peperko Ediju, vodji Oddelka za gospodarske in družbene dejavnosti na Občini Šentjur.

Župan občine: Jurij Malovrh, prom.ing.

VABIMO K SODELOVANJU!

Elektrotehnike V. stopnje izobrazbe ali VI. stopnje izobrazbe, za delo na tehničnem področju programov visoke tehnologije. Zaželjena praksa, vozniški izpit B kategorije, po možnosti lastno vozilo.

Možnost izobraževanja doma in v tujini (EU, ZDA).

Pisne vloge pošljite na naš naslov do 31. 10. 1998. Za nadaljne informacije pokličite na telefon 063/741-377, ali GSM 041/612 610, Vojko Arzenšek.

Naslov:

ADHEZIV, Prešernova 34, 3230 Šentjur, Slovenija

Lucijino jesensko blodenje

Pa je spet prišla jesen, letni čas, ki ga od vseh najbolj sovražim. Jay ne rečem, da se v teh mesecih nič ne dogaja, toda vse skupaj je tako čudno morbidno. Za povrhu pa še to deževje. Vendar raje ne bi o vremenu, saj se je v zadnjem mesecu v mojem kraju zgodilo toliko pomembnejših stvari od mojih mokrih čevljev, da kar ne morem ostati tiho.

Začela bom pri občinskem prazniku. Praznični petek me je našel pred Resevno, kjer so zimzelene oberkrajnerske viže našigali godci po imenu Nasmeh. Godci so se res nasmihali, vsi drugi pa, ki smo podpirali stojnice oziroma priložnostne šanke, v začetku nekoliko manj, po brezplačnem reklamnem prigrizku in nekoliko obilnejšem požirku pa precej bolj sproščeno. No, potem smo rekli nekaj krepkih na račun župana in njegovega Malgaja, za katerega živ krst ne ve, kakšne denarce je dala občina zanj in zakaj stoji ravno tam, ima votle oči, pa ali je punca ali tisto drugo, saj veste kaj, in tako naprej v nedogled. Če mene vprašate, gre za eno samo hudobijo, kajti toliko pa že poznam našega župana, da vem, da ga je plačal sam od ust pritrغانih prihrankov od težko prislužene poslanske plače. Kar ogorčena sem bila, kako ljudje zaničujejo trud našega župana in sem jezna, a na srečo sita, odjadrala domov.

Doma sem si ogledala nov del Kassandre, potočila nekaj solz, nato pa sem se že morala odpraviti na osrednjo proslavo ob prazniku mesta Šentjur, "erjavčevlada" imenovanemu. Ponosna sem se usedla v čisto zadnjo vrsto našega reprezentativnega kulturnega doma in začela uživati. Imela sem se fenomenalno in to je bila gotova najboljša zabava v Šentjurju v zadnjih letih. Študenti se lahko s svojimi žuri kar skrijejo, če pa me še hočejo kdaj videti na svoji zabavi, bodo morali v goste povabiti Šentjurske muzikante. To so pravi mojstri! Pri njih ritma enostavno ne moreš zgrešiti! In kulture tudi ne. Tudi drugi nastopajoči so me zadovoljili, toda ni jih čez Šentjurske muzikante!

Nadaljevanje v gasilskem domu, šlo je menda bolj za tekoče in podobne zadeve, bi morali v mojem imenu spremljati trije prijatelji, toda ker niso bili v kravatah, jih je neimenovani gospod s kozarčkom v roki in mobilatom na riti, nekoliko a la Rambo, sicer pa vpliven lider šentjurske KS, ustavil že pri vходу: "Kaj bi radi fantje? Le glejte, da ne bo kakšnega sranja, če ne se pazite!" Tako je tudi prav, ja moji dragi fantje! Mestni praznik je svečana zadeva, pa čeprav se ga potem nažrejo kot svinje na državne stroške. Drugič vam tako pomembne naloge enostavno ne bom mogla več zaupati.

Hja, novinarstvo je zelo nevaren poklic in tega se zavedam tudi sama. Razmišljam, da bi si najela telesnega stražarja, saj me je v mojem mestu vse bolj strah. Ko sem tisti praznični petek odhajala domov, sem se prav prestrašila ob malonogometnem igrišču. Skupina fantov, ki so izgledali rahlo zadeti, se je drla kot zmešana: "Sokoli, Sokoli!". Pogledam v zrak, nikjer nobenega ptiča in šele potem, ko sem slišala nadaljevanje v obliki moškega one in ime glavne pokroviteljice nasprotne ekipe – neke Anite, ki nekako menda spadata skupaj, in pa mladeniče, ki so kot za stavo tekali po igrišču, se mi je pobilnilo, da gre za športno kulturo, tisto pravo ljudsko, spremljano z ognjemetom papirčkov, metanjem petard in tako naprej. Imela sem sijajno popestren večer in ko sem prišla domov, sem zadovoljna zaspala kot top.

Naslednje jutro je bilo moje mesto na sveže polepšano s številnimi grafiti, ki so promovirali slavne Sokole, ravno tiste, katerih tekmo sem si ogledala večer prej. Vsa čast tem umetnikom: ustvarili so edinstven kulturni dosežek in likovno polepšali Šentjur. Če bi to

naredili nekaj dni prej, bi Šentjur zagotovo ne bil zgolj drugo najlepše urejeno mesto v Sloveniji v konkurenci manjših in srednje velikih krajev. Žal pa tako šef krajevne skupnosti kot občinarji za umetnost nimajo niti kančka posluha in menda nameravajo preganjati te mlade umetnike. Vidite, tako se zgodovina ponavlja.

Sobota je tudi dan, ko ga je treba zažurat. S Kati sva dobile moški namig, da se tovrstno življenje vrača na Tičnico, in že sva bili gor. Za šankom se je slinilo nekaj mačotov, ki so osvajali lično natarcarico. Naročili sva, gospa natarcarica ni razumela ali ni hotela razumeti: "Dvje kjavici sa smjetanu in sjoka?" Pri računu pa se je spet malo zapletlo: "Pjetkrat sto in pjedest tolarjef", je nekako zvenelo njeno finančno poročilo za naš zapitek.

Na hitro smo zapustile Lovsko kočo, saj se je približala polnočna ura, ko začne v zgornjih prostorih, kot je pisalo na vratih, obratovati nočni bar, prihajajoče moške množice pa so izgledale vse manj obvladljive. Odpravili sva se raje v bivši Evergreen oziroma v sedanjo Zapato. Tam sva snedli vsaka svojo porcijo mehiških palačink in začeli gledati po frajerjih. Toda brez uspeha, saj so bili na plesišču sami neznani hribovski pjebi, ki so meni sicer čisto všeč, toda Kati jih ne more videti. Zagreznili sva v stari bazi v Celju, v legendarni Jungli, kjer sva srečali pol Šentjurja.

V nedeljo sem bila, kljub mačku, seveda na Slomu, kajti srečanja z mojo odkrito simpatijo nadškofom Rodetom in drugimi številnimi slovenskimi škofi res nisem smela zamuditi. Takoj moram povedati, da sem bila z Rodetom zadovoljna, saj je bil v svojem deževnem nagovoru čisto prijazen kratek, bolj pa me je razočaral naš svetnik Slomšek; računala sem namreč nanj in na njegove nekoliko bolj pristne zveze tam zgoraj in sem se na prizorišču pojavila v sandalih in seveda brez dežnika. Potem pa je scalo od začetka pa točno čisto do konca slovesnosti. Kot da ves ta cirkus, ki ga zganjamo okrog njega, legendarno skromnemu Ponkvoljanu sploh ni všeč in nam je to takole povedal svoje! Ampak, da ne bo zamere, to je zgolj domneva moje ženske pameti.

Nato sem ves naslednji teden ustvarjalno preždel pred televizorjem in, hvala bogu, na programu ujela tudi mojega favorita na volitvah, našega super župana Jurija. Zares je sijajno odgovarjal na vprašanja naše soobčanke Marijane in če bi bil Jurij nekaj desetletij mlajši, bi bil prav gotovo moj idealen moški. Do solz sem se raznežila ob spontanah klicih hvaležnih poslušalk, ki so oh in ah hvalile njegove neprekosljive lastnosti v vseh oblikah življenja in se do nezavesti razjezila nad tistimi kmetavzi, ki so na vrat na nos zahtevali asfalt v vsaki blatni vasi. Pa saj, ljudje božji, bodite strpni in počakajte na naslednji Jurijev mandat, ki zagotovo pride, tako kot sem jaz Lucija. In potem bo ugodil vsem in še večim. Res pa je, in to ti, moj kandidat, polagam na dušo, da bi moral nekaj besed več posvetiti športu, ali pa vsaj vedeti, koliko denarja imaš zanj v občinskem mošnjiku.

A to mu oproščam, saj človek res ne more vsega vedeti. Juriju sporočam: Lucija ma vas rada!

Vaša Lucija

 ŠMARJE PRI JELŠAH	Podsreda 87,6 MHz	Boč 93,7 MHz
	Studio Tel.: 063 821-118 063 821-200	Uprava Tel.: 063 821-744 063 821-745 Fax: 063 821-060
Internet: http://www.radio-stajerski-val.si e-mail: desk@radio-stajerski-val.si		
<i>Štajerski val - nova pota in prijatelj več</i>		

Stopče 31, 3231 Grobelno tel. & fax. 063/794-030

JESENSKI AKCIJSKI POPUST

pivo ZLATOROG 0,5 (stekl.)	114,90 SIT
pivo ZLATOROG 50l (sod)	11.299,00 SIT
pivo FOSTERS 0,33 (stekl.)	183,90 SIT
JERUZALEMCAN 1/1 (stekl.)	272,00 SIT
JANŽEVEC 1/1 (stekl.)	359,00 SIT
pomarančni nektar FRUCTAL 50% 1/1	119,90 SIT
jabolčni nektar FRUCTAL 50% 1/1	100,00 SIT
jumbo breskev FRUCTAL 1/1 (stekl.)	162,51 SIT
jagodni sok FRUCTAL 0,2 l (stekl.)	78,90 SIT
breskov sok FRUCTAL 0.2 l (stekl.)	59,90 SIT

Prometni davek je vračunan v ceno, razen pri vinu. Cene veljajo do razprodaje zalog!

ZLATARSTVO MILAN GAJŠEK

V TRŽNO-PRODAJNEM CENTRU V ŠENTJURJU

Drofenikova 16, tel.: 063/743-727

* prodaja zlatega nakita
* izdelava nakita po želji stranke z vgrajenimi dragimi in poldragimi kamni

**VELIKA IZBIRA
KOMPLETOV ZA
DARILA!**
(graviranje brezplačno)

*krstna in obhajilna darila
* ekspres izdelava poročnih prstanov
* prodaja ročnih ur in budilk
* prodaja japonskih in kitajskih biserov

Termix Šentjur
Tel.: 063/741-329

TRGOVINA S ŠIROKO PONUDBO:

*gradbenega materiala, inštalacij za vodo, ogrevanje in elektriko barv, lakov, železnine, bele tehnike, akustike, ploščic in sanitarne keramike, drobnih gospodinjskih aparatov, daril, kmetijskega orodja in strojev.

EDINI V ŠENTJURJU VAM NUDIMO:

delovni čas:
7³⁰ - 18^h,
sob.: 7³⁰ - 12^h

VELUX okna, fasade in lepilo **TERANOVA**

original **SADOLIN**

peč olje - plin LT2 SIME	61.990,00 SIT
premaz za les Biotan 1l	749,00 SIT
tuš kabina	14.990,00 SIT
keramične ploščice od	899,00 SIT

Prepričajte se o ugodni ponudbi in nizkih cenah!

Adriatic

zavarovalna družba d.d.

Zastopnik: Zoran LIPAR, Agencija
Setjur (Tržnica), Tel.: 063/740-000
GSM: 041/745-601

ZELO UGODNO!!!
KASKO ZAVAROVANJE

* pri zavarovanju novega vozila dobite bonifikacijo, ki jo imate na obveznem (AO) zavarovanju vozila.PR.:
AO 50% = KASKO 50%
* 30% popusta, kot naša dobra stranka, če imate pri nas zavarovano hišo, stanovanje oz. prostovoljno zdravstveno zavarovanje (PZZ).
* 11% popusta pri istočasni sklenitvi AO in KASKO zavarovanja.

PC
servis

Računalniški inženiring d. o. o.

BOGDAN GOBEC
Šibenik 7, 3230 Šentjur
Tel.: 749 0500, 740-125
mobitel: 041 740 985

Tržnica Šentjur

AKCIJSKE CENE za
računalnike PENTIUM 2!
MOŽNOST NAKUPA NA 6 ČEKOV!

Slivniška dekleta in drameljski fantje najboljši

Najboljši tekači z vseh šentjurskih šol so se v ponedeljek, 12. oktobra, pomerili v krosu in izbrali ne le najboljšo šolo, temveč tudi ekipo, ki je šest dni kasneje zastopala našo občino na Krosu Dela. Letos je bila organizator OŠ Hruševce, vodja tekmovanja pa Polde Tanjšek.

G. Tanjšek, ste zadovoljni?

»S tekmovanjem popolnoma. Prišle so vse šole, tekmuje okrog 250 tekačev, vreme je solidno, pa tudi tekmovalci so se izkazali. Bilo pa bi potrebno nekaj napisati o odnosu občine do šolskega športa. Tu ni vse v redu, ampak o tem kdaj drugič.«

Občinsko tekmovanje v krosu je res dobro uspelo. Ne le, da so bili na progi vsi, ki v šolskem teku kaj pomenijo, tudi vzdušje je bilo spodbudno tekmovalno. Res je, da so zmagovali skoraj izključno tisti, ki trenirajo, kar je bilo morda za »navadne« učence nekoliko deprimirajoče, toda je že tako, da brez organiziranega dela ni nič, s čimer se mora tudi naš naraščaj čimprej spoprijazniti. Presenetilo me je, da so v svojih razpoznavnih dresih tekli le Slivničani, čemur pa verjetno ni vzrok pomanjkanje denarja, saj poslikane majčke niso nobeno bogastvo. Le za motivacijo gre. Opaziti je tudi bilo, da šole s tradicijo (Šentjur, Planina, Ponikva) v športu očitno zaostajajo za periferijo.

Besedo smo dali zmagovalcem.

Damjan Tržan iz Slivnice, 5 razred: »Proga je bila težka, toda super

pripravljena. Treniram nogomet.«

Tanja Skale iz Javorja (OŠ Slivnica), 5. razred, je zmagala z veliko prednostjo: »Hudo je bilo. Ne, nikjer ne treniram, pa tudi tečem ne ravno veliko.«

Simon Jecl, 6.razred, OŠ Hruševce, je bil zelo izmučen in ni mogel dati izjave; tako hudo, da mi ne bi mogel hudomušno

pokazati jezika, pa spet ni bilo. Trenira smučanje.

Lidija Križnik iz Kranjč, 6. razred: »Kar težka proga je bila; lahko bi bila malo krajša. Treniram atletiko.«

Luka Žgur iz Dramelj, 7. razred, : »Tam od kmetije sem mi je kar stopilo v noge. Treniram atletiko, šprinterske discipline.«

Špela Hrovatič iz Dobrine, OŠ Slivnica, 7. razred: »kar v redu je bilo, čisto v redu. Treniram atletiko.«

Grega Marot, OŠ F. Malgaja, 8. razred, je suvereno prišprintal skoraj do cilja, ko pa je videl, da mu zmagane ne more uiti, je

seveda popustil. Za izjavo ni imel prave volje, slišal pa sem ga, ko je svojim kolegom, ki so mu veselo čestitali, komentiral tek: »Pi..., nimajo pojma o atletiki!« Trenira nogomet.

Nataša Žafran iz Sel, OŠ Slivnica, je tudi zmagala suvereno: »Motilo me je kamenje. Ne, ne treniram. Sem trenirala

morda en mesec, a sem pustila, zaradi šole. Mogoče še pa bom.«

In še končni vrstni red šol:

Fantje: Dramlje 37, Hruševce 50, Slivnica 53, Šentjur 59, Dobje 87 in Planina 134.

Dekleta: Slivnica 18, Hruševce 53, Dramlje 58, Dobje 63, Šentjur 91, Planina 106.

Ponikva tako med fanti kot dekleti ni uspela spraviti na noge svoje ekipe.

F.K.

Začetek ženskih košarkarskih lig

ŽKK Pletivat v letošnji sezoni nastopa s tremi ekipami: pionirkami, kadetinjami in mladinkami.

Pionirke, ki jih tudi letos vodi **Zoran Kladnik**, so v prvih dveh tekmah izgubile in bodo potrebovale še nekaj časa, da se bodo dodobra uigrale in spoznale, da košarka ni samo zabava. Kadetinje, ki se jim prejšnji mesec na žalost ni uspelo uvrstiti v prvo ligo, dokazujejo, da so v drugi ligi prav gotovo med boljšimi, če že ne kar najboljši. Najprej so zmagale v Ljubljani proti Šentvidu, potem pa so doma deklasirale še ekipo Ptuja. Priložnost za igro dobivajo vse članice ekipe in očitno je res bolje, da se igralke kalijo in dokazujejo v drugi, kot pa da bi v prvi ligi doživljale rezultatske katastrofe.

Za mladinkami so tri tekme v prvi slovenski mladinski ligi, dekleta pa imajo zaenkrat eno zmago in dva poraza. Najprej so doma ugnala ekipo Cometa, ki pa je medtem že izstopila iz lige. Sledilo je gostovanje v Mariboru, pri ekipi, katere nekaj igralk nastopa tudi že v prvi članski ligi in visok poraz je bil neizogiben. Prejšnjo nedeljo so Šentjurčanke doma izgubile z ekipo Jing - Jang iz Trbovelj. Na tej tekmi jim nikakor ni steklo tako kot bi si želele, opravičilo pa iščejo v poškodbah nekaterih ključnih igralk. Treba je tudi omeniti, da je vzhodna skupina prve lige zelo neposrečno sestavljena in je veliko težja kot pa skupina na zahodu. Tekmice Šentjurčank so tako poleg Maribora, Trbovelj in do nedavnega Cometa tudi košarkarice Ježice, najboljši ženski kolektiv v Sloveniji.

Konec septembra so v ŽKK Pletivat izvedli skupščino, ki pa je bila zelo slabo obiskana. Predsednica kluba je postala načelnica UE **Andreja**

Stopar, dosedanji predsednik **Zvone Leskovšek** pa je prevzel mesto podpredsednika.

Leskovšek je z narejenim v obdobju svojega predsedovanja zelo zadovoljen. Klubu je praktično iz nič uspelo vzgojiti 50 igralk in tako ustvariti solidno osnovo za nadaljevanje. Zahvaljuje se igralkam in vsem, ki so bili pripravljeni pomagati, pa tudi tistim, ki bi lahko pomagali, pa niso.

Gospa Stoparjeva je za ŠN povedala: *Pristala sem na to funkcijo, ker bi rada pomagala dekletom. Iz lastnih izkušenj vem, da lahko da šport mlademu človeku veliko. Naš cilj je, da vsem igralkam omogočimo nemotene pogoje za trening in tekme. Mislim, da je v kraju kot je Šentjur vendarle dovolj možnosti za obstoj vsaj enega ženskega športnega kolektiva. Seveda me ne zanima zgolj boj za obstanek. Pred letošnjo sezono so se k nam vrnile najbolj obetavne mladinke, ki bodo v bližnji prihodnosti zrele tudi za nastopanje v članski konkurenci. Vendar če povem po pravici, trenutno ne vidim ekonomskih možnosti za razvoj članske ekipe. Ta ekipa bi pomenila velik izživ, a je kljub vsemu treba biti realen.*

V klubu je trenutno največja težava pomanjkanje terminov za treninge, saj sta obe telovadnici polno zasedeni. Tako morajo pionirke dvakrat na teden voziti na treninge v Dramlje. Kar žalostno je, da ekipa, ki predstavlja mesto Šentjur, ne more trenirati doma. V določenih strukturah za to ni pač pravega interesa.

L. H.

Solidni rezultati, a kljub vsemu težave nogometašev

Prejšnji mesec smo poročali, da šentjurski nogometaši igrajo zelo solidno in da jim manjkajo samo še rezultati, zdaj pa so prišli tudi ti. Šentjurčani se po desetih drugoligaških krogih nahajajo na šestem mestu lestvice. Niz dobrih rezultatov so pričeli z domačo zmago nad Nafto, nato pa so neodločno igrali v Ljubljani pri Slovan - Slaviji. Sledila je domača tekma z Dravo s Ptuja in gledalci so bili spet nejevoljni. A so jih Šentjurčani pomirili že čez teden dni, ko so sredi Maribora ugnali Železničarja. Prejšnjo nedeljo je katastrofo v Šentjurju doživel trboveljski Rudar, saj so jih domači ugnali kar s 5 : 0. Tekma je potekala v nemogočih razmerah, kajti lilo je kot iz škafa. Premočeni so bili tako igralci kot tudi redki gledalci, ki pa so bili verjetno veliko bolj zadovoljni z zmago kot pa sami nogometaši.

Ti naj bi pred tekmo celo razmišljali o bojkotu, saj jim uprava kluba dolguje kar lepe denarce. Po besedah člana uprave **Vilija Romiha** so bile težave zgolj trenutne, v času do izida našega časopisa pa naj bi vsi nogometaši dobili izplačane zapoznele obveznosti za avgust. V "hiši" naj bi tako spet zavladal mir. Vendar je več kot očitno, da v klubu ni vse tako, kot bi moralo biti. Uprava kluba se trudi na vse možne načine, da bi zagotovila dovolj denarja, vendar je uspešna le za životarjenje in prebijanje iz

meseca v mesec. Na žalost v našem kraju med gospodarstveniki ni takšnega zanimanja za nogomet kot v drugih okoljih in prav lepe prihodnosti si najpomembnejša postranska stvar na svetu v Šentjurju v takšnih pogojih ne more obetati.

Največjo škodo pa z neurejenimi razmerami doživlja ekipa sama, ki je obetavna in ima odličnega trenerja. **Drago Grbavac** je po tekmi z Rudarjem izjavil, da česa takšnega, da pred tekmo ne bi vedel, kateri igralci bodo pripravljene igrati, v dolgi karieri še ni doživel. Sicer pa vsi igralci igrajo dokaj solidno, v napadu pa blesti **Uroš Vaudi**, ki je najboljši strelec moštva. Pomebna je tudi novica, da je do nadaljnjega zaradi nešportnega življenja suspendiran **Milan Pašalič**.

Lepšo plat medalje šentjurskega nogometa pa predstavljajo mlajše selekcije. Z letošnjim šolskim letom se je formirala Nogometna šola Šentjur, ki poleg Šentjurja deluje še v Dramljah, v Slivnici in na Ponikvi. Šolo obiskujejo številni otroci do desetega leta starosti, ki bodo na koncu za svojo pridnost nagrajeni z značko in majico. V prvenstvu MNZ Celje nastopata ekipi mlajših in starejših dečkov, ki se obe nahajata po pričakovanjih v sredini lestvice. Kadeti in mladinci igrajo v 2. SNL - vzhod, prvi so po devetih odigranih krogih na šestem, drugi pa

na sedmem mestu. Pri mladincih igra kar nekaj zelo obetavnih nogometašev, med njimi pa je v članski konkurenci odlično debitiral vratar **Aleksander Mavrič**, blizu prvemu moštvu pa je tudi **Kolar**.

L. H.

Loka je že prva

Le še dve koli sta do konca občinske malonogometne lige. Nalov prvaka je že osvojila ekipa Loke, ki je še vedno brez poraza.

Tudi v drugi ligi je vse več ali manj jasno. Naslednjo sezono bosta v prvi ligi igrali ekipi Trgovina Kruhek in Sokoli. Vprašanje je le še, katera od njiju bo prva.

Lestvica I. lige:

Loka 48, Selmar 39, Dramlje 33, Šentilj 31, KMN Ponikva 23, Gremlini 23, Jakob 23, Slivnica 21, Makrocom 18, Švedi 18, Marija Dobje 7.

II. liga:

Trg. Kruhek 56, Sokoli 55, Bistro Anita 42, Kalobje 40, Finles 39, Blagovna 36, Gamsi 36, Vrbica 34, Panterji 24, Beverly Hills 23, Tornado 17, Dobje 8, Podgrad 8

Jug

Atletsko ekipno DP za mladince in mladinke

Na ekipnem prvenstvu je nastopila le nepopolna moška ekipa, v kateri pa je vse presenetil Matevž Koleša, ki je v teku na 400 m osvojil prvo mesto z izvrstnim časom 48:90 in tako dosegel osebni rekord, poleg tega pa je v teku na 100m osvojil prvo mesto z rezultatom 11:40. Klemen Laurenčak je v teku na 1500m osvojil 1. mesto s časom 4:12:32 in prav tako kot Koleša postavil svoj osebni rekord. Trener Vlado Artnak je bil na koncu tekme zelo zadovoljen z rezultati svojih varovancev in je celotno tekmo komentiral takole: **Kljub temu, da ne moremo postaviti kompletne moške ekipe (manjkajo nam predvsem tehnične discipline), imamo zelo kvalitetne posameznike (Koleša, Laurenčak), ki so prinesli v B-programu tretje mesto v Sloveniji, izredno pa je pomemben rezultat Koleše na 400 metrov, ki ga visoko uvrščajo tudi na mednarodnih mladinskih tablicah.**

Ekipno evropsko mladinsko prvenstvo

Konec septembra, natančneje 26.9., je v Turškem Istanbulu potekalo evropsko ekipno prvenstvo v mladinski konkurenci. Pomerile so se : Rusija, Nemčija, Poljska, Češka, Hrvaška, Velika Britanija, Jugoslavija, Turčija in Slovenija. Naše nacionalne barve je tam zastopal atletski klub ŽAK iz Ljubljane, v njegovi ekipi pa je kot gostja in okrepitev nastopila tudi tekačica AK Koval iz Šentjurja Nataša Oset. Osetova je v teku na 3000 metrov dosegla čas 10:27:16, kar je bilo dovolj za odlično četrto mesto. O svojem nastopu v Istanbulu pa je dejala: **Fino je spoznati nove atlete. Z rezultatom pa nisem zadovoljna, kajti mislim, da sem sposobna teči okoli 10:10 ali pa še boljše.**

Jernej Jančič

Kategorizirani Šentjurčani

Tako kot vsako leto, je tudi letos Olimpijski komite Slovenije izdal seznam kategoriziranih športnikov v RS. Športniki so bili kategorizirani po razredih glede na rezultate, ki so jih dosegli v obdobju od 1. januarja do 30. aprila letos. Največ seveda pomeni svetovni razred, nato je mednarodni razred, sledijo pa perspektivni razred, državni razred ter mladinski razred.

V svetovnem razredu žal ne premoremo nobenega predstavnika, v mednarodnem razredu mamo alpinista Dušana Debelaka in Vahida Drapiča v Tae Kwon do - ju. V državni razred je bil kategoriziran alpinist Aco Pepevnik. V mladinskem razredu sta atletinji Nataša Oset (tek na 2000m) in metalka kopja Martina Ratej.

J. Jančič

Odslej AK Koval

Po treh letih uspešnega sodelovanja med atletskim klubom in podjetjem TrgoHlad, je po poteku pogodbe klub dobil novega pokrovitelja. Gospod Artnak, glavni trener, je sodelovanje s TrgoHladom ocenil kot izredno konstruktivno in upa, da se bo tako tudi nadaljevalo. Generalni pokrovitelj šentjurske atletike je po novem podjetje Koval iz Loke, atletski klub pa se je tudi preimenoval v AK Koval.

J. Jančič

Mešani občutki ob startu košarkarjev

Za košarkarji Kemoplasta so štirje odigrani krogi v 1. B SKL. Šentjurčani so zabeležili dve zmagi in dva poraza in se trenutno nahajajo na četrtem mestu. V uvodnem srečanju z Radensko so naši košarkarji navdušili skoraj polno dvorano v Hruševcu. Gledalce je pred tekmo zabavala celjska "zvezd(n)ica" Hajdi, ki je požela veliko odobravanj predvsem med mladimi gledalci. Vzdušje je bilo tako zelo dobro že pred samo tekmo, polepšali pa so ga še košarkarji, ki so za začetek sezone zaigrali več kot solidno. Pomurce so na koncu premagali z rezultatom 89 : 77, najbolj pa so se izkazali **Sušin, Urbanija** in novinec **Rovšnik**, ki je še enkrat dokazal, da je prava okrepitev.

Šentjurčani so opogumljeni z uvodno zmago brezskrbno odšli na težko gostovanje k favoritu lige v Zagorje. Tam so se izvrstno držali in skoraj celo tekmo vodili, a na koncu po spletu okoliščin prav neverjetno izgubili za dve točki. Še nekaj minut pred koncem so imeli prednost dvanajstih točk, potem pa se je začel njihov "pokop" v režiji pristranskih sodnikov, ki sta v odločilnih trenutkih naredila več kot deset napak v škodo Šentjurčanov, po koncu tekme pa na hitro z delegatom zaključila zapisnik. Kemoplast se je sicer pritožil na KZS (beri sončno upravo),

a kar je bilo, je bilo. Nekaj so si za izgubo tekme krivi tudi košarkarji sami, saj v odločilnih trenutkih niso dovolj brzdali svojih živcev.

Dogodki na tekmi v Zagorju so očitno negativno vplivali na igralce, ki so domačo tekmo z Novo Gorico odigrali v krču. Že od začetka so se postavili v podrejen položaj in vseskozi zaostajali. Primorskim ostarelim zvezdnikom (**Šantelj, Rupnik, Dornik**) so dopuščali, da so se kot za šalo sprehajali skozi šentjursko obrambo. V izredno napeti končnici so imeli celo možnost za zmago, a so z izjemno slabim izvajanjem prostih metov in nezbranostjo razočarali kakšnih 500 gledalcev. Te je navdušila le plesno - akrobatska skupina Flip iz Pirana, ki je nastopila pred tekmo in ob polčasu.

Izgledalo je, da bodo Šentjurčani že na začetku prvenstva zapadli v krizo, saj jih je čakalo težko gostovanje pri Elektri. Toda v Šoštanju je prišlo do preobrata. Kemoplast je z izredno modro igro presenetil izkušene domačine in zmagal za devet točk. Na tem srečanju sta ponovno zablestela Rovšnik in Sušin, ki sta po štirih krogih vsekakor prvi imeni ekipe.

Začetek prvenstva sicer lahko ocenimo za soliden, a bi bilo lahko z malo več sreče in zbranosti še bolje. Dejstvo je, da je ekipa odlično pripravljena in da se lahko brez težav kosa z vsemi tekmeci. Tudi vzdušje na tekmah je izredno glasno, kjer izstopa navijaška skupina Šentjurski Juriji. V dvorano je na prvih tekmah za šentjurske razmere prišlo izredno veliko število ljudi. Pozna se, da so se v klubu letos lotili organizacije z drugačnimi prijemi kot v preteklosti. Košarkarska tekma je postala prireditev, ki jo popestrijo gostje iz "sveta zabave", svoje pa sta dodali še nagradni igri. Osnovnošolci, ki imajo brezplačen vstop, se potegujejo za izlet, tisti, ki so kupili vstopnice, pa lahko ob polčasu poskušajo zadeti iz sredine igrišča. Zaenkrat se še ni našel junak, ki bi bil uspešen in moped še vedno čaka svojega lastnika. V slogu zabave za gledalce mislijo v klubu tudi nadaljevati, čeprav bodo ti verjetno najbolj zadovoljni, če bodo uspešni košarkarji. Že ta vikend se bo Kemoplast pomeril z mlado ekipo Olimpije, v 7. krogu, v soboto 14. novembra, pa se obeta veliki lokalni derbi z Roglo Atlas iz Zreč.

L. H.

NAGRADNA KRIŽANKA

										SESTAVIL: FRANC PEŠEC	ENA OD REPUBLIK V ZRJ	UBITI AMERIŠKI PRESEDNIK	SIBRSKI VELETOK	MESTO V BOLGARJI (OB DONAVI)	OZNAKA EVROPE	OZIRALNI ZAIMEK	ČAČAN - MESTO NA KITAJSKEM HOJA- TREAD	SRBSKO MOŠKO IME	DODATKI K POGODBI
										OSEBA							SARAJEVO		
																	BOG SONCA		
										HOROSKOP: ZNAMENJE						PERZLIJA			
																CESTNI ZAVOJ			
										NEZNANEC				PREDLOG			RIMSKI POZDRAV		
														HOJA (ANGL.)			OSTRIVEC		
PLAČILNA KARTICA								V REDU (ANGL.)											
								PREBIVALKA OTOŠKE DRŽ.											
PLANINCI (ZASTARELO)									PREDLOG										
									MARA LJUBKOVALNO										
VIDIN MESTO V BOLGARJI NURMI- FINSKI TEKAČ	DRŽAVA V SREDOZEMLJU	ENA DRUGI OČI NE IZKLJUVA	ŠPANILJA	POD TLA	ŽELEZN. POSTAJALIŠČE PRI BREŽICAH	OLIMPLISKE	MESTO NA KITAJSKEM	IZRAZ PRI BIKOBORBI AMPER	VELIKI FINSKI TEKAČ TOVARNA V KOZJEM										
GESLO											SREBRO								
IRIDIJ			TEKMOVANJE				AVSTRILJA	PRISTANIŠČE		PAPIGA									
			RAČUN. SPOMIN				SPODNJI DEL POSODE	BEŽANJE		STRAT									
LADJA NA PARO							BOLGARILJA		DUŠIK	ŠVEDSKA	KRAJ PRI LJUBLJANI								
							DOKTOR		KARTAŠKI IZRAZ	ACO PEPEVNIK	ELEMENT								
ŠTEVNIK				PRAČLOVEK								OGLJIK							
				FOSFOR															
ZAPORNICA (NPR. NA ŽELEZNICI)						NORVEŠKA (ORIG.)			ŠAHOVSKI VELEMOJSTER ČLAN ŠD LIPA ŠENTJUR										

Nagrade za septembrsko križanko podeljuje Cvetličarna Sutima. Zora Jančič, Vlasta Sebič iz Šentjurja in Jerica Senica s Planine prejmejo sobne lončnice v vrednosti 3.000 SIT.

Mrtvi tek Jazbinška in Gazvode, Plahuta zaostal

Septembrski turnir za hitropoteznega prvaka ŠD LIPA v šahu je zožil krog kandidatov za prvo mesto na dva kandidata. Zmagala sta namreč Jazbinšek in Gazvoda s 5 točkami, lanski prvak Plahuta je bil četrti z 2 točkama zaostanka. Jazbinšek v seštevku točk dosedaj odigranih turnirjev vodi - ima 39 točk, drugi Gazvoda ima 36 točk, tretji Plahuta ima 32 točk. Presenetljivo dobro se letos drži Andrej Pišek. Septembra je bil s 4 točkami tretji, v letnem seštevku je s 24 točkami četrti. V razvrstitvi za letnega prvaka sledijo še 5. Biščan 21, 6. Diaci 17, 8. Drobne 13 itd.

Za praznik občine Jazbinšek

Po tradiciji počastijo šahisti ŠD LIPA praznik občine Šentjur s posebnim tekmovanjem. Letos so priredili prvenstvo občine v aktivnem šahu (2x15 minut). Med 10 udeleženci je zmagal Jazbinšek Sebastjan. Zbral je 8 točk. Za njim so se zvrstili člani prve ekipe ŠD LIPA. Drugi je bil Gazvoda s 6.5 točk, tretji Drobne 6, četrti Streicher 6, peti Plahuta 5, šesti Diaci 4.5 itd. Največji presenečenje turnirja sta pripravila Ciril Diaci, ki je premagal zmagovalca Jazbinška in Vera Jazbinšek, ki je premagala drugouvrščenega Gazvodo.

F.G.

LEPO JE ZMAGOVATI, ŠE LEPŠE JE SODELOVATI, NAJLEPŠE JE IGRO VZLJUBITI.

V soboto, 26. septembra, je v šentjurskem športnem parku potekal osmi, sedaj že tradicionalni teniški turnir ob prazniku občine Šentjur. Sončno vreme ni privabilo toliko tekmovalcev, kot jih je organizator pričakoval, saj se je prijavilo le 16 igralcev, ki so brez zapletov igrali na vseh štirih igriščih. Po dveh odigranih krogih smo dobili polfinaliste, to so bili: **Aleš Šporn, Tadej Kincl, Sebastjan Leber in Boris Grešak**. Pari so pokazali dobro igro, največ športne sreče in uspeha pri obvladovanju loparja in žogice pa sta imela Aleš in Sebastjan, ki sta se uvrstila v finale. Finalni dvoboj je trajal manj kot eno uro, najvišjo "stopničko" pa je obdržal domačin Aleš Šporn. Omembe vredna je tudi tolažilna skupina, kjer so se med seboj pomerili poraženci 1. kroga glavnega turnirja. Tu je zmagal 16-letni **Jernej Pepevnik**.

TK je letošnjo sezono zaključil s kostanjevim turnirjem v nedeljo, 18. oktobra. Zbralo se je 5 ženskih in 27 moških navdušenk in navdušencev tenisa, ki so se v prijetnem športnem vzdušju pomerili med seboj v pari. Zaradi dežja turnirja nismo dokončali, ampak smo se v nadaljevanju posladkali z jesenskimi dobrotami.

TK Šentjur

Ne bo jim uspelo

Kljub temu, da smo se trudili, je KZ pred Šentjurskimi novicami le uspela prikriti otvoritev nove trgovine na Ponikvi. Toda zaman: naši top listi cen se na tako poceni način ne bo izognila.

Dovolj za župana

Kot je bilo slišati, kandidata LDS Bezenška odlikujeta kar dve prepotrebni lastnosti za župansko funkcijo: sivina in modrost. Barva njegovih las je nesporna, glede modrosti pa se ponša - s kravato modre barve.

Demanti

Ni res, da bo dal župan Malovrh podreti Malgajev spomenik; mladeniškem Malgajevemu obrazu bo kipar Meško dodal le še malovrhovsko bradico in nekoliko bolj "visoko čelo".

Časi se spreminjajo in ljudje z njimi

Na slovesni otvoritvi vodovoda v Marija Dobju so šentjurski komunalci, katerih

predniki vode še v čevlju niso prenesli, z užitek pili to tekočino življenja.

Hitro, a vseeno prepočasi

Drameljčani so svoj vodovod v Marija Dobju zgadili v rekordnem času, pa kljub temu ne pravočasno - slavnostni golaž se jim je že prismočil.

1:0 za košarkarje

Šentjurski nogometni velemožje tarnajo, da nimajo dovolj obiska na tekmah. Za ozdravitev te, zadnje čase kronične bolezni, jim predlagamo, da skočijo v Hruševce pogledat, kako se streže tem stvarjem.

Leni pubeci

Planinski mladci so pri praznovanju rojstnega dne enega izmed kolegov tako proslavljali, da jim je zmanjkalo moči za pospravljanje. Zavedne duše pa so brž klicale v dolino po župana, da jim na lene nosove nariše črne pike.

Po sledih na naših zideh

Ornitologi (ptičeslovci) že pripravljajo ekskurzije v naše mesto, saj se je tu naselila močna jata, drugače že zelo redkih ptičkov - sokolov.

Slovesno ob prazniku

Upamo, da so knjižničarke ob občinskem prazniku našim najmlajšim povedale vsaj tako čudovito pravljico kot župan svojim podanikom.

Naborniki zahtevajo prevajalca

Šentjurske nabornike je prejšnji mesec »razveselil« poziv za služenje vojaškega roka. Na eni strani, ne preveč gosto potipkani, si je sestavljalec/ka poziva privoščil/a neverjetnih 13 slovničnih napak. Ker se šentjurski vojaški uradniki v sedmih letih še niso uspeli osvoboditi jugoterminologije in tudi nič ne kaže, da bi se kaj takega lahko zgodilo, je predlagana rešitev na dlani.

OPTIKA GLEŠČIČ s.p.

BORIS GLEŠČIČ

Šentjur, Ul. Dušana Kvedra 6b

Tel.: 0609/623 028

POSLUJEMO

VSAK DAN OD 9. DO 12 IN OD 13. DO 16. URE,
SOBOTA OD 8. DO 12. URE.

NUDIMO VAM:

-STROKOVNO RAČUNALNIŠKO KONTROLO VIDA
-RAČUNALNIŠKO IZBIRO NAJLAŽJIH IN NAJBOLJŠIH VRST
STEKEL

-očesna ambulanta

OČALA VSEH VRST:

-FOTOSENZIBILNA
-BIFOKALNA
-MULTIFOKALNA (Z GARANCIJO)
-STANJŠANA
-PLASTIČNA

-SONČNA OČALA RAYBAN

-NAJBOLJŠE KONTAKTNE LEČE, MEHKE IN POLTRDE,
PROIZVAJALCA BAUCH & LOMB

CARL ZEISS, ESSILOR

-VSE DIOPTRIJSKE PODATKE VODIMO RAČUNALNIŠKO

Plačilo možno
na več čekov

10 LETNA TRADICIJA, RAZLOG ZA ZAUPANJE

ELBA TRGOVINA
STORITVE d.o.o.

Ljubljanska 26, 3230 ŠENTJUR,
Tel./fax:(063)743-151, 741-151

VAULANT
plinske peči
JUNKERS FERROLI

gorilci: - GIERSCH
- FBR

AKCIJA

bojler 80l el. (emajliran)

16.990,00

PP/R vodnik 3x1,5

38,90

PGP vodnik 3x1,5

avtomatske varovalke

od 390,00